Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Uge-Journalen

TIDENS KVINDER

Nr. 22

22. Aarg.

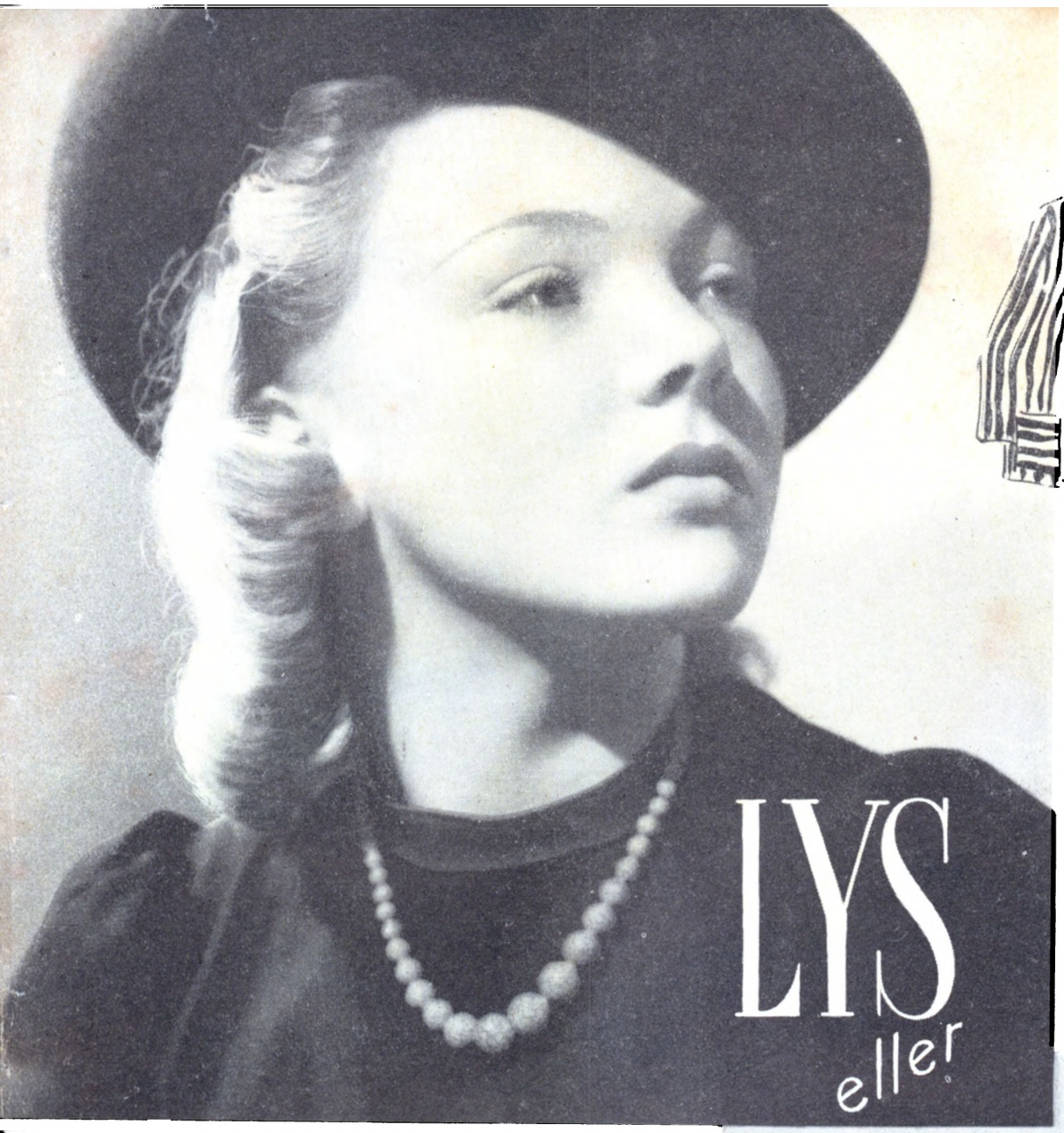

LYS eller MØRK

INGEN moderne Kvinde føler sig veltilpas, med mindre hendes Teint er som et Blomsterblad, og hendes make-up harmonerer smukt med Kjole og Hat — og staar til hendes Type.

Enten De er lys eller mørk, har Susanne Crusé i sin GHAZAL-Serie det, De har Brug for. Der er Skønhedspleje for normal og fed Hud, der er Midler for slappe Træk og trætte Linier, for Solbrændthed og mod Solskoldning, til Rensning af tilstoppede Porer og til Neglenes Glans — ja, saadan kunde man blive ved, for GHAZAL er intet mindre end fuldendt som Serie betragtet.

Da Susanne Crusé's Præparater er rent medicinsk-kosmetiske, er der imidlertid ikke tilsat Dufte af nogen Art. Ved Fremstillingen er der tværtimod udelukkende lagt Vægt paa at skabe blændende Resultater -- og det er netop det særprægede, det funktionelle ved denne Serie.

— Og saa er det godt at vide, at paa intet Punkt er blot en eneste Raavare blevet erstattet med noget, de originale Recepter ikke foreskriver — paa intet Punkt er Susanne Crusé gaaet paa Akkord, men har stedse klart forfulgt sit Maal, som er en længere og mere straalende Ungdom for saa mange Kvinder som muligt.

Redaktører:
S. ARBOE
Ansvarhavende
og GUNHILD GANTZEL
Telefon 14.606
Telegr.-Adr.: Tidenskvinder
Postkonto Nr. 1514
Rosenørns Allé 29, Kbhvn. V.

Uge-Journalen
TIDENS KVINDER

Nr. 22 — Tirsdag den 30. Maj 1944

*) Paa Grund af Papir-Rationering kan nye Kvartals-Abonnenter for Tiden ikke modtages

Erhvervsmæssig Udlejning af Bladet er ikke tilladt

Enkelte Eksemplarer: 60 Øre

Abonnementspris i Danmark 7,50 Kr. Kvartalet. Bladet sendes hver Uge i Korsbaand over hele Jorden for 10,75 danske Kr. Kvartalet inkl. Porto *)

Udgivet af
Forlagskompagniet A/S

Paul Sarauw:

UNGDOMMEN OG FREMTIDEN

MON det ikke gaar de fleste modne Mennesker saadan, at de efterhaanden kommer rigtig godt paa Kant med Nutiden?

Denne uendeligt charmeløse Nutid med dens Ufordragelighed, Hævnsyge, Massemyrderier, Masseødelæggelser, Varemangel, Afsavn, Forbud og Restriktioner. Og hvis man saa vil prøve paa at flygte fra dette nedslaaende Nu, fordi man dog saa gerne vil bevare Humøret, som man netop i disse Tider nødigt skulde gaa hen og miste — saa er der to Veje, man kan vælge. Man kan gaa tilbage til Fortiden og genkalde alle sine gode Minder fra dengang, Livet var lysere og lettere at leve. Eller man kan prøve paa at se fremad mod den Tid, der kommer, og som man med ukuelig Optimisme haaber paa maa blive bedre end den pauvre Nutid.

Men ikke saa snart har man hengivet sig til rosenrøde Drømme, før man bliver ganske nøgtern igen. Og man griber sig selv i at tænke: Du er en moden Mand. Vil du mon virkelig selv opleve, at Verden atter kommer i den Grad i Lave, at Livet endnu engang bliver ligesaa dejligt som dengang, der ikke var noget, der hed Verdenskrig?

Nej, det er vel næppe sandsynligt. Men det faar ogsaa være, hvis blot de, der nu er ganske unge, engang maa komme til at opleve det fuldt og helt. De har jo kun kendt Krigens Rædsler eller i alt Fald højst et Par Fredsaar, der endnu var formørkede af Skyggerne fra den forrige Verdenskrig. Derfor er det deres Ret at komme til at opleve en lykkelig og fredfyldt Verden, som vi ældre dog engang har kendt den.

Vi er egentlig lidt jaloux, fordi de Unge skal opleve dette i saa fuld Udstrækning, som vi andre næppe kommer til det. Det er med deres Øjne vi skuer ud i Fremtiden, det er deres Tilværelse i den Verden, der kommer, som optager vore Tanker.

Og samtidig spørger vi os selv, om de Unge nu ogsaa vil være fuldt ud rustede og forberedt til at udnytte den Chance, der til den Tid vil bydes dem. Om de har Dygtighed, Flid og Evne nok til at erobre deres Del af Goderne, naar Byerne igen er bygget op, naar Grænserne er aabne, naar Damperne atter befarer Havene, for at de tømte Lagre kan fyldes, og naar Vinen modnes paa Vinmarkerne, uden at disse forvandles til bundløse Bombekratere.

Det er muligt, at de Unge ikke selv forstaar, hvor rigtigt det er, at de allerede nu forbereder sig til at hævde sig i den chancefyldte, rige Verden, der venter dem. Men vi andre forstaar, hvad det gælder for dem. Og mere end nogen tidligere Generation beflitter vi os paa at aabne de Unges Øjne for Betydningen af, at de ikke sløser Tiden væk, at de ikke forringes aandeligt eller legemligt og ikke lader sig »afspore«, saa de bliver slappe, uduelige Individer, der kun ligger Samfundet til Byrde i Stedet for at være med til at bygge det op, naar Tiden kommer.

Javist, vi forstaar det. Men handler vi ogsaa derefter? Gør vi egentlig nok for de Unge? Giver vi dem de rigtige Chancer til at dygtiggøre sig og blive maalbevidste Mennesker? Jovist, vi prædiker for dem. Vi korser os over deres Umoral. Men Prædikener har nu aldrig moret Ungdommen — især, naar de skyder over Maalet. Der er gjort prisværdige Eksperimenter med Aftenskoler og Fortsættelseskursus, men det er ikke nær nok. Der maa ikke træffes halve Forholdsregler, og der maa navnlig ikke findes paa Ting, som kun vækker de Unges Protest eller Latter.

Hvad er det nu for Eksempel for en fortvivlet Idé, at der skal ansættes en Præst til Højnelse af vore unge Sportsfolks Moral. Det er nærmest en Fornærmelse mod dem at anse det for nødvendigt at give dem en aandelig Barnepige, der antagelig vil indføre Salmesang mellem Halvlegen. Enhver fornuftig Præst vil vedgaa, at der er ingen, der trænger mindre til en saadan Barnepleje end vore Sportsfolk, der alene af Hensyn til deres Træning og Kondition afholder sig fra Udskejelser, og som netop af deres gode, sunde Sport bevares mod de Farer, som mange andre Unge tankeløst udsætter sig for.

Hvor langt mere tiltalende er ikke det Forslag, som Arkitekt *Ole Buhl* har fremsat i Majheftet af »Ungdom i Dag«, og som gaar ud paa at hjælpe de Unge, som nu enten bor hjemme i en overbefolket Lejlighed eller maa betale usle Værelser ude i Byen med en uforskammet Pris. Ole Buhl opfordrer Stat og Kommune til at tage Initiativet til, at der i Byerne og paa Landet rejses Ungdomshuse med lutter eet-Værelsers Lejligheder og med Forsamlingslokale og Restaurant med billig, nærende Mad. Men Lejlighedernes Pris maa være overkommelig selv for en beskeden Pung, og derfor maa Stat og Kommune spæde til.

Planen er storartet og vilde — hvis den blev realiseret — virkelig give de Unge det Rygstød, der kræves for, at de paa behørig Maade kan udvikles til at udnytte deres Livskaar. Og i den Sammenhæng har Professor *Hal Koch* sagt noget helt fornuftigt, nemlig: »Spørgsmaalet om Ungdommens Moral afhænger ikke af de kulørte Blade, men af Boligen. Har de en Moral, maa de ogsaa have et Sted at have den i.«

Men lad nu bare ikke Forslaget afgaa ved Døden i det, som Shakespeare kalder »gustent Overlæg«.

Forsidebilledet er efter Maleri af Albert Naur. ***Se Teksten Side 10.***

Hodjson

Chik lysegraa Filthat i Sportsstil
med et Par lange Fasanfjer.

ner-Sæsonens

HATTE

Meget elegant Model af eksotisk Straa i marineblaat med en hel Fugl som Garniture.

Høj Turban i ny Stil med Filtpuld og Svøb af blødt Jersey, garneret med et Par Pennefjer.

MED Blomster og blaa Sommerhimmel kommer de muntre Farver frem paa Modens Palet.

I *Crome & Goldschmidts* Hattesalon paa 2den Sal lyser dristige Kontrastfarver fra høje Turbaner med en foldet Filtpuld omsvøbt med Jersey og smykket med et Par kække Pennefjer.

En sommerlig Straahat i gyldne Naturfarver er saa flatterende til en let Kjole, og den kappes i vor Gunst med den helt hvide Hat, der findes i flere Materialer og Façoner.

Man har den store moderne Bérèt, formet i et morsomt langluvet Stof, mixed af Straa og Angora. Den høje Turban og den rigtige Straahat med bred Skygge, ligeledes i snehvidt, flatterer lige nydeligt en solbrændt Teint. — Valget afgøres af hver Dames Type.

Den meget stilfulde Dame vælger til sin By-Elegance i blaat og hvidt den flot svungne Toque af eksotisk Straa i marine garneret med en hel Fugl, hvis lange bløde Halefjer smyger sig flatterende ned over Frisuren.

Selv om det ikke skulde lykkes at finde den Filthat, man har drømt om til sin Sommerdragt, hvorfor saa ikke glæde sig over en let og smuk Straahat i de varme Sommermaaneder? C. & G. har netop *nu* adskillige nye og klædelige Modeller at vælge imellem.

Tekst: Feb. Edsberg

Foto: C. Friedrich, Køge

Billederne paa denne Side:

Øverst tv.: En hyggelig Sovekrog draperet med franske Sjaler og et dejligt, gammelt Sybord.

Øverst th.: Fruens Arbejdsværelse med blyindfattet Rude, hvoraf der findes flere i Hjemmet med bibelske Motiver, og en gammel Dragkiste.

Nederst tv.: Soveværelset. Paa den gamle Egetræskiste er Malingen bevaret. I Bordet er indsat Thirslundkakler.

Nederst th.: Hyggekrog i Arbejdsværelset med Bilæggerovn, en morsom, ældgammel Stol og vævet Tæppe under Amagerhylden.

En Visit i Køge

Hos Fru Elna Kofoed, Køges tidligere Borgmesterinde

Billederne paa næste Side:

Øverst: Et Kik igennem Forstuen ind til Spisestuen.

Nederst tv.: Spisestuen med lutter gamle Egetræsmøbler, et sjældent Skab og Stole betrukket med stærktfarvet Olmerdug.

Nederst th.: Smukt gammelt Kirkeskab af Eg, Maleri med bibelske Motiver og paa Skabet en Urne fra en Kæmpehøj.

FRU ELNA KOFOED, hvis Mand i 18 Aar var Køges dygtige og initiativrige Borgmester, har efter dennes Død bevaret baade sit meget smukke Hjem, sin levende Interesse for alt, hvad der rører sig i Tiden, og sine mange Hverv, der alle gaar ud paa at hjælpe og forbedre de forskellige Organisationer indenfor Kvindernes Gebet.

Fru Kofoed bor i en stor Villa paa en idyllisk Sidevej med Udsigt over smaa, hyggelige Villaer til Køge Aa, og Hjemmet er i den Grad præget af hendes og hendes Mands Forstand paa gamle, skønne Ting, at det er en hel Seværdighed.

De tre Stuer en suite, Soveværelset og Hallen er alle møbleret med Ting fundet omkring paa Egnen eller i Antikvitetsboderne og suppleret med gode Malerier, og et Væld af smukke, gamle Silketæpper, Korsstingsarbejder, delvis broderet af Fruen selv, giver et harmonisk Skønhedsindtryk, som virker betagende. Her i disse skønne Omgivelser, blandt alle sine smukke Ting, beder vi Fru Kofoed fortælle lidt om det Arbejde, der næst efter at passe Hjemmet optager hendes Liv.

»Ja,« siger Fruen, »hvis De virkelig tror, det kan interessere Deres Læsere, vil jeg med Glæde fortælle om allerførst Husmoderforeningen, hvor jeg er Formand, alt, hvad der gaar i Retning af det huslige og Hjemmene har min levende Interesse. I Foreningen varetager vi dog ogsaa alle samfundsmæssige Interesser og søger at fremelske den Samfundsfølelse, der burde være mellem alle Husmødre; vi er jo, om jeg saa maa sige, i samme Baad, og ikke mindst i disse Tider har en dygtig Husmoder sin Berettigelse. Igennem Foreningen faar vi Oplysninger, om de Handlendes Varer svarer til, hvad der er lovet, og igennem kammeratligt Samvær hygger vi os og giver gensidigt gode Raad. Man maa ikke tro, at det kun er mindrebemidlede, der har Gavn og Glæde af Foreningen, nej, den har Bud til alle Klasser.

Og saa er der Kvindernes Beredskab. Jeg forstaar ikke, at ikke enhver Kvinde er Medlem af denne Institution, det er dog saa naturligt, at vi nu slutter os sammen og dygtiggør os. Vi uddanner Kvinder gennem Instruktionskursus, og hvis der bliver Brug for Hjælp, er enhver parat til at møde op, det er heller ikke her et Spørgsmaal om Penge, men om Sammenhold og Samfundsfølelse.«

»Hvordan stiller De Dem til Politik? Igennem Deres Mands Stilling har De jo haft rig Lejlighed til at følge med paa dette Omraade.«

»Selvfølgelig fulgte jeg med i de politiske Strømninger, men jeg var aldrig aktiv, der var nok foruden, der optog min Tid — som Medlem af Bestyrelsen for Kræftens Bekæmpelse, ved Indsamlingen til Finland, og Salg af Mærker samt Undervisning i Marmeladekogning og utallige andre Ting, har jeg altid haft min Dag fuldt optaget. Og i Fritiden glædede vi os over at finde Ting til dette Hjem, som min Søn og jeg nu desværre er ene om at dele. Men det gælder om for os Kvinder ikke at forsumpe i Provinsbyens Trivialitet og Mangel paa Afveksling. Ikke fordi, jeg er absolut Bypatriot og har en Masse gode Venner, som har samme Indstilling til Livet, som jeg, saa derfor gaar Tiden trods alt let og hurtigt, og jeg er glad ved at leve i en Tid, hvor Kvinderne virkelig tæller med, og hvor der er Brug for deres Energi og Evner paa deres specielle Omraader.«

Spansk Kunst

Af HEC. TRAVELLER

Moderne spansk Kunst er de store Traditioner værdig . . .

KUN faa Maaneder før Verdensbranden brod løs, var Folkeforbundsbyen Genève Skuepladsen for en verdenskunstnerisk Sensation. Midt under den spanske Borgerkrig var det lykkedes en Række Diplomater, Kunsthistorikere og Museumsfolk at faa Prado-Musects, San Fernando- Akademiets, Escorials og det kgl. Slots store Samlinger af klassisk spansk Kunst ud af Spanien. Det gjaldt jo om at faa Mesterværkerne i Sikkerhed for Bomber og Banditter. Og efter en lang og dramatisk Rejse naaede Samlingen det fredelige Genève, hvor jeg i Juni 1939 var saa heldig at faa den enestaaende Lejlighed til at tage de reddede 45 Velasquez-Værker, 43 Arbejder af El Greco, 36 Tizian'er, 25 Rubens o. s. v. i Øjesyn. Det var vel nok en Udstilling! Tyve Vognladninger Verdenskunst hængt op efter den mest dramatiske Rejse, noget Kunstværk nogen Sinde har været ude for.

Denne spændende Episode maa nodvendigvis være i mine Tanker, naar jeg nu skal præsentere Læserne for den moderne spanske Kunst. For — Haanden paa Hjertet! — kender vi andet til Spaniolernes Kunstskaben end netop de fire Verdensnavne Goya, Velasquez, El Greco og Murillo? Er vi ikke tilbøjelige til at tro, at *efter* disse Mestre er spansk Kunst ikke mange Ord værd. Vi kender jo i det hele taget intet til moderne spansk Kulturudfoldelse — vi er snarere parat til at genoplive vore gamle geografiske Lærebogers

Øverst: Fernando Labrada: Carmencita.

Midt. tv.: Manuel Benedito Vives: Akt.

Midt. th.: A. V. Arrufat: Selvportræt.

Ned. tv.: Rosario de Velasco: Adam og Eva.

Ned. th.: Julio Moises: Pili.

i Dag . . .

Paa Udstilling i Madrid

slet funderede Myter om Spaniernes gennemsnitlige Uoplysthed og Mange. paa Kultur. Selvfølgelig er det ikke os alle givet at komme til Landet selv og faa vore Opfattelser korrigerede — men der mangler nu noget i *vor* Oplysning om mange fremmede Landes moderne Forhold.

Se nu engang paa de Billeder, der indrammer denne Tekst. Selv om Farverne mangler paa Malerierne, og Skulpturen er uden Volumen, saa bliver De dog straks klar over, at de spanske Kunstnere af i Dag kan deres Métier, og at De, hvis Heldet en Dag førte Dem paa Udstilling i Madrid, saa vilde vende hjem med nye Forestillinger om Spaniernes Forhold til Kultur og Kunst.

Og jeg forsikrer Dem for, at en Rundtur paa Museer og i Kunstsaloner i den spanske Hovedstad vil berige Dem og især gøre det klart for Dem, at den moderne spanske Kunst ikke blot i Farver og Emnevalg og i kunstnerisk Beherskelse af Midler og Materialer er paa Række med saa mange andre, nordligere Lande, men at den — hvad der vejer tungt til — er *de* glorrige Traditioner værdige, som de fire Hovednavne angiver.

Jeg skal lade være med her at indlade mig i spidsfindige kunstkritiske Udredninger og en ørkesløs Opremsning af Navne, der jo iøvrigt ikke siger os noget.

Men jeg maa til Slut præcisere, at De i den spanske Kunst i 1944 vil finde alt det af Spanien, som vi heroppe kender:

De stærke Farver og Glæden ved Lyset, Kvinden og Dansen, Tyrefægtere og Munke, glødende Sol og broget Folkeliv — alt set gennem den enkelte Kunstners særlige Briller og med det individuelle Temperament, som Penslens eller Mejslens Inspiration.

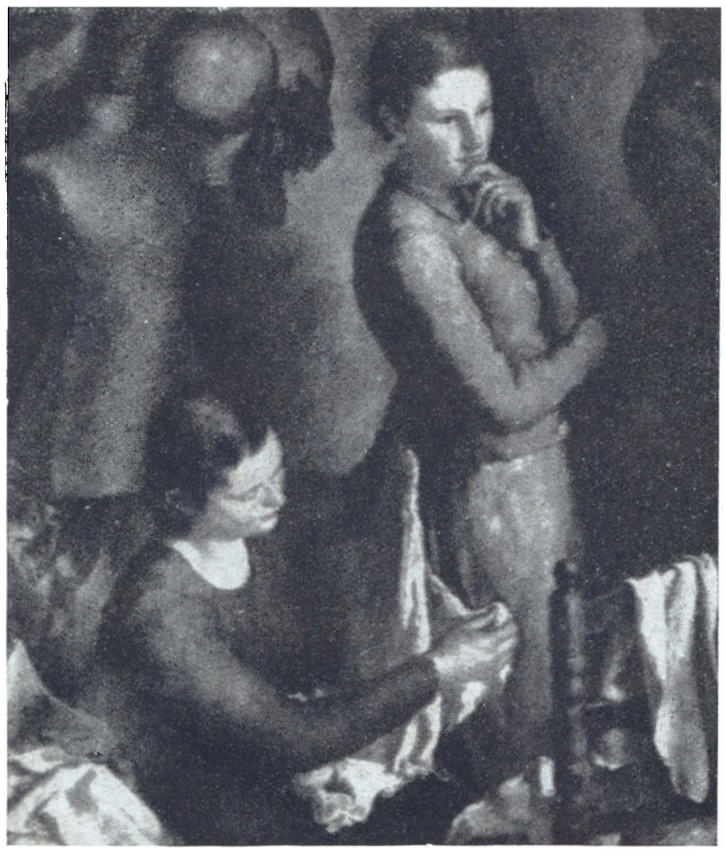

Øverst: Joaquin Valverde: Festens Dronning.

Midten: Antonio Vila Arrufat: Hos Modisten.

Ned. tv.: Luis Berdejo Elipe: Komposition.

Ned. th.: Juan Adsura Ramos: Moderskab.

KVINDER

Roman efter Lystspillet „Kvinder" af Clare Boothe

Resumé:

En Del unge Damer af New Yorks Society har Bridge-Eftermiddag. De er alle gift undtagen Nancy Blake, der er Journalist og Forfatterinde. Sylvia Fowler fortæller Sladder og Ondskabsfuldheder om deres fælles Bekendte, og da Værtinden, Mary Haines, et Øjeblik er gaaet ud med et Par af de andre, betror hun Edith, der venter en Baby, at Marys Mand, Stephen, bedrager hende. At hun selv bedrager sin Mand, blot for at skaffe sig Penge, anser hun for selvfølgeligt. Mary beslutter at gaa til den Dametrisør, Olga, som Sylvia har anbefalet hende, og som er den, der forsyner Sylvia med Sladder. Olga, der ikke kender hende, fortæller alt om Stephen Haines' Forhold til en Manicuredame, Crystal. Senere sender Mary Bud efter sin Moder, som raader hende til at forholde sig roligt og derpaa tager hende med i et Par Uger til Bermuda-Øerne. Efter Hjemkomsten gaar Mary til sin Modehandler, hvor hun træffer Sylvia. Uden at de ved det, er Crystal ogsaa kommet derhen. De faar det at vide, og hidset op af Sylvia gaar Mary ind til Crystal, der roligt meddeler hende, at det er hendes Hensigt engang at indtage Marys Plads. Sylvia skynder sig naturligvis straks at fortælle Historien videre med forskellige Udsmykninger.

DET var godt for Peggy, at Lærerinden kom ind i Salen, hun var lige ved at briste i Graad af Sorg over alt dette rædselsfulde, der vilde overgaa Mary i den kommende Tid. Mary, der elskede sin Stephen, hende skulde det gaa skævt, mens Sylvia, dette udspekulerede Kvindemenneske, der til hver en Tid forstod at gøre sine egne Løgne til andres, hun klarede sig igennem alt. Hun forstod at sno sig ud af en hvilken som helst vanskelig Situation paa sin elegante Maade.

»Saa, nu er Oliebadet parat, Mrs. Fowler,« meddelte Lærerinden.

»Du skal ikke være ked af det, Edith — jeg skal nok ringe til Journalisten og ordne det,« beroligede Sylvia den frugtsommelige Kvinde.

»Hvordan?«

»Jeg siger bare, du løj,« sagde Sylvia naadigt.

»Det kan du lige vove paa,« fo'r Edith op.

Sylvia trak paa Skuldrene: »Naa — saa lad hende bare sætte det i Avisen — det er jo alligevel glemt Dagen efter. Kan du huske de rædsomme Ting, de skrev om hende — hvad — var — det — nu, — hun — hed —; lige før hun sprang ud af Vinduet? Det er jo glemt altsammen — jeg kan ikke engang huske hendes Navn.«

Sylvia havde i allerhøjetse Grad den største Andel i, at denne Svikmølle var sat i Gang. Hende var det, der havde ødelagt Marys Hjem, hun havde maget det saa listigt, at Mary havde faaet Historien at vide. Omtrent puttet hende ind i Crystal Allens Prøveværelse. Og da hun for fjorten Dage siden — efter Frokosten paa Waldorf-Astoria — styrtede tilbage til Miss Shapiro for at faa opsnuset Samtalens Forløb, havde hun jo ogsaa omgaaende faaet den refereret, dog var det en sandfærdig Beskrivelse af Samtalen, Miss Shapiro havde gengivet; der var blot en lille Ændring. Miss Shapiro fortalte, at Damerne havde talt saa højt, saa de ikke kunde undgaa at høre, hvad der blev sagt; hun kunde som Leder for det kendte Modehus ikke saa godt være bekendt, at det samlede Personale med hende i Spidsen — bogstaveligt — havde lyttet. Tid til at prøve sine Kjoler havde Sylvia overhovedet ikke den Dag. Klæder spillede ellers en altoverskyggende Rolle i Mrs. Fowlers Tilværelse. Men den Dag havde der været vigtigere Ting at varetage, nemlig at vælte hele Marys sikre Tilværelse, denne rosenrøde Tilværelse, som længe havde været en Torn i Sylvias Øjne.

Med Lynets Hast havde hun spredt Historien ud til højre og venstre i en noget ændret Form. Hendes opfindsomme Hjerne havde meget svært ved at skelne mellem Løgn og Sandhed, og naar der ikke var drastiske Momenter nok i en Affære, pyntede hun den selv op. Men det var en Streg i Regningen for den snu Mrs. Fowler, at Edith Potter, denne hjernetomme Kvinde, ikke havde saa meget Omløb, at hun kunde indse, at det ikke var nødvendigt at fortale sig, naar der var Journalister til Stede. Det var virkelig ingen Reklame for nogen af dem at faa de forskellige Societyaffærer paa Tryk.

Men man maatte vel undskylde hende, ræsonnerede Sylvia. Samværet med hendes Mand Phelps Potter var sikkert ikke kvikkende paa deres Aandsliv, og alle disse Barnefødsler maatte vel ogsaa sløve en Kvindes Sjæl. Sylvia fik Myrekryb over hele Kroppen ved Tanken om at skulde være halvuformelig de fleste af sine bedste Aar.

Mrs. Sylvia Fowler laa i sit Oliebad, hun sendte beundrende Blikke ned over sit smukke velformede Legeme, velpasset og velplejet, ikke et Gram for meget noget Sted. Hun havde lidt brat forladt de to »Veninder«, hun orkede ikke at høre Peggys flæbende Stemme om, at det var Synd for Mary.

Nu skulde hendes Charme og Viljekraft sættes ind paa at faa Henston til at give hende det Par Smaating, som hun ikke kunde faa ud af Howard. Og efter Badet og en behagelig Massage slumrede Sylvia ind i en tryg Søvn — ikke paa nogen Maade tynget af daarlig Samvittighed.

Oppe i Gymnastiksalen var Lærerinden bogstavelig talt ved at smide de to Kvinder ud. Hun ventede nye Elever og bad derfor Mrs. Potter om at gaa ned, hvor hun hørte til.

»Man skulde tro, vi gik i Skole,« sagde Edith.

»Jamen, Mrs. Potter, det er da et forfærdeligt Spild af Penge.«

»Herregud — det er da et Led i Behandlingen, at jeg slapper af.«

Lærerinden havde altid Svar paa rede Haand over for disse forkælede Kvinder. »Saa skulde De gøre det, Mrs. Potter, — fra Kæben og opefter!« Hun forlod Salen med denne Afskedssalut.

»Altsaa, hvad man skal finde sig i i vore Dage! Her gaar man ligefrem og betaler for at lade sig overfuse!«

Peggy var saa optaget af at spekulere paa Mary, at hun egentlig ikke havde hørt det sidste rappe Replikskifte mellem Lærerinden og Edith. Hun gik hen til Edith og tog hende indtrængende om Armen. »Edith, lad os ringe Mary op og advare hende.«

Forsidebilledet til Nr. 22 er efter Maleri af Albert Naur: Portræt af Frk. Kirsten Strøyberg. Grønningens Udstilling. Charlottenborg 1944.

»Mod hvad?«

»Mod Aviserne!«

»Men, min søde Ven, hvordan kan man gøre det uden at blande Sylvia ind i det?«

Den overfladiske Edith havde en kolossal Respekt for Sylvias onde Tunge. Hun havde desværre mange Gange ladet sig forlede til at være for intim over for Sylvia, — som den Dag, den meget omtalte Samtale med Mary og denne Allen havde fundet Sted, havde Sylvia ringet og bedt hende komme omgaaende. Hun havde haft en Dag med lidt voldsom indvendig Bølgegang, men var netop i det Øjeblik, Sylvia havde ringet, blevet lidt kvikkere — nej, nu skulde det ogsaa være sidste Gang, hun var i denne triste Situation — naa, Sylvia havde netop mikset et Par gode Drinks, — hun havde faaet Opskriften i Dempsey's Bar forleden Eftermiddag. Og Edith var omgaaende taget af Sted til Trods for, at hun havde lovet Børnene at tage dem med i Vognen et eller andet Sted hen; naa, hun havde ladet Chaufføren køre dem en lang Tur, det kunde være lige saa godt. Edith fik ved Tanken om Børnene en lidt ubehagelig Fornemmelse, hun havde ikke indfriet sit Løfte til dem endnu om at tage dem med en Tur; hun maatte se at naa det, inden hun skulde ind paa Klinikken.

Drink'en var blevet til nogle Stykker, og Edith havde rigtig krammet sig ud om Phelps. Og alle disse Intimiteter vilde Edith nødig have igen paa en ufordelagtig Maade. Der havde ingen Ende været paa Samtalestof den Eftermiddag, saa først da Howard kom hjem, forlod Edith Sylvias meget raffinerede og aparte udstyrede Saloner.

Hun gad ikke fuldføre sin Behandling i Dag, hun havde lovet at køre Peggy hjem. Mon ikke Peggy havde Tid til at spise Frokost med hende, saa kunde de sammen hygge lidt om Børnene, Peggy elskede Børnene og de hende. Og lidt efter summede Ediths store »Dodge Brothers« af Sted. Phelps og Ediths Palæ paa Riverside Drive var ret hyggeligt, lidt rodet, ingen bestemt Smag eller Linie var fulgt ved Indretningen af de store Værelser, det var Ediths Aand, der hvilede over det hele. Hun var i alt ret vægelsindet, Hjemmet var præget af hendes forskellige Idéer. Havde hun set en kunstnerisk indrettet Hybel eller en streng engelsk Stue, straks lavede hun om paa et Par Hjørner, og gik paa Jagt efter Møbler i netop den Stil, hun i Øjeblikket var begejstret for. Følgen var, at enkelte Kroge og smaa Saloner var smukke, men Helhedsindtrykket lidt tilfældigt.

Efter kort Tid vendte de tilbage til »Mary og Stephen-Affæren«. »Kan du ikke indse, det er Sylvias Skyld altsammen — aah, hun er et skrækkeligt Kvindemenneske!« Peggy kunde ikke faa sin Angst for Mary ud af sit Sind.

Edith havde nu faaet sin Samtale med Journalisten lidt paa Afstand og var blevet lidt kækkere og kunde ikke nære sig for at rakke lidt ned paa den frygtede Sylvia: »Aah — hun kan saamænd ikke gøre for det. Det er værst for hende selv, at hun *ikke* er født døvstum! Forresten kan vi heller ikke gøre noget — hun slipper godt fra alt! Hun har i over et Aar haft et Forhold til en af Penneslikkerne paa Howards Kontor.«

»Edith,« Peggy var virkelig forarget over den lette Moral i hendes Omgangskreds.

»Lige for Næsen af Howard,« fortsatte Edith. »Men Howard er ligeglad — og hvad skal vi andre saa hidse os op for . . .«

Hun blev pludselig moderlig overfor Peggy: »Nu skal jeg give dig et godt Raad — hold dig altid fra andre Kvinders Affærer. Jeg har aldrig været oppe at skændes med en Veninde, saa længe jeg har levet. Og hvorfor? Jeg *hører* intet ondt — jeg *ser* intet ondt — og jeg *taler* ikke ondt.«

Den selvoptagne Edith troede virkelig paa, at hun ikke blandede sig i andres Forhold og heller ikke talte ondt om dem, Sladderen var blevet saa naturlig for hende, at det var blevet Vane.

VII. KAPITEL

De sidste Uger havde taget ganske kolossalt paa Mary. Hun sad foran sit Spejl i sit Boudoir og gjorde sig i Stand for Natten. Hun smurte Crèmen ind med mekaniske Bevægelser, holdt op og sad blot og saa og saa paa det fremmede, blege Ansigt. Hun sank en Klump i Halsen. Det strammede i hendes Strube, og hun følte sig saa tung om Hjertet.

Endelig kom Graaden, hendes Hoved faldt ned paa hendes Arme. Hun hulkede saa hendes Krop rystede.

»Aah, Stephen, Stephen,« stønnede hun ubehersket. »Hvorfor gik du?«

I mange Minutter hørtes kun Marys fortvivlede Graad. Hun havde i de sidste fjorten Dage været helt forstenet, og nu brød al hendes dybe Sorg og Elendighed løs. Hun prøvede at tage sig sammen. Hun besluttede at tage nogle Sovepulvere, hun var alt for træt til at tænke mere i Aften. Hendes Hjerne var saa træt af at beskæftige sig med det samme Problem — intet kunde rive hende ud af den sørgmodige Tilstand, hun nu havde befundet sig i i flere Uger. I Aften var det for hende, som om der aldrig mere vilde komme lyse og festlige Solskinsdage i hendes Liv.

»De modbydelige Veninder!« Hun rejste sig, og paa Vej ud i Badeværelset knyttede hun uvilkaarligt Hænderne, som om hun vilde true eller slaa de Mennesker, der havde været med til at ødelægge hendes og Stephens Liv.

Hun havde opsat sin Samtale med Stephen Dag efter Dag. Der havde stadig været et eller andet, der havde forhindret den, og særlig opsat paa at faa den overstaaet, havde hun egentlig heller ikke været, hun havde været frygtelig angst for dens Udfald. Der havde intet været at mærke paa Stephen, Crystal Allen havde aabenbart ikke refereret noget til ham.

Men saa kom det hele for fire Dage siden. De havde aftalt, at de skulde til en Eftermiddagsforestilling i Theatret med begge Børnene. Hvem udeblev? — Stephen! Børnene havde intet mærket, de havde jublet over Løjerne paa Scenen. Selv havde hun ikke fattet meget af det, der foregik deroppe. Hele Tiden havde det summet i hendes Hoved, nu kan han ikke engang passe sine Børn og deltage i deres Glæder for denne glamour girl, der blot var ude efter hans Penge. Stephen kom kort før Forestillingen var forbi, og de kørte alle hjem til Middag i deres Hjem. Og hvorfor Mary lige efter Middagsbordet mistede sin Selvkontrol og al sin Beherskelse, var udelukkende grundet paa de sidste Dages utallige Opringninger fra de kære Veninder: »Om der var sket noget i Hjemmet?«

Sylvia spurgte frækt direkte, hvornaar de skulde skilles? Rundt omkring fra fik hun at vide, hvordan Affæren fra Modesalonen var rundkastet og forstørret op. Hendes Mor havde skaansomt fortalt hende det. *Hun* havde været til Te hos gamle Venner; og selv i Kredse, der ikke til daglig gav sig af med al den misundelige og ondskabsfulde Snakken, der rasede mellem de toneangivende Bourgeoisifruer, var Historien naaet. Og den Udgave hendes Mor havde gengivet, havde ikke megen Lighed med den virkelige Samtale. Saa da hun nu, hvor Børnene var sendt i Seng, bebrejdede Stephen, at han ikke var kommet før i Teatret, og han svarede, at det var meget vigtige Forretninger, der under ingen Omstændigheder kunde udsættes; hun maatte dog vide, at der ikke var noget han hellere vilde end at more sig sammen med Børnene; saa brast det pludselig for Mary, hun fortalte alt. Næsten uden at trække Vejret, som om hun var bange for at blive afbrudt eller komme til at græde, fik han det hele — Manicuredamens Beretning — hendes frygtelige Eftermiddag i Modesalonen — Sylvias Sladren — ja, hvordan alle Veninderne var ivrige for at høre nyt om hans Forhold til Ekspeditricen fra »Saks« — hans hyggelige Eftermiddage — hele hendes Viden fik han serveret. Og Stephen havde staaet ganske stille, en Kende bleg var han blevet, intet havde han sagt til sit Forsvar, kun hævdet, at hans Forsinkelse i Dag absolut skyldtes hans Forretning, og at han var meget bedrøvet over, at de var kommet til at diskutere dette Spørgsmaal, det vilde være bedst for dem begge at lade som ingenting. De var gaaet hver til sit Soveværelse uden særlig venlig Hilsen.

Og de følgende Dage havde de sammen deltaget i en Del Festlighed, som absolut ikke havde været særlig festlig for Mary, og Stephen havde nu heller ikke set synderlig munter ud; men de havde ikke drøftet det pinlige Emne, det var ligesom de begge rugede over, hvad der kunde gøres.

Mary var saa træt, da hun lagde sig i Sengen, en Døsighed bemægtigede sig hende. Var det mon allerede Pulverne, der virkede. Tankerne kredsede rundt og rundt. Hun vilde give meget til, at hendes Ord til Stephen her i Aften var usagte. Der *maatte* komme et lille Lyspunkt, det kunde ikke være Slut. Alt det, de sammen havde bygget op. Aah, elskede Stephen, Stephen . . .

Endelig sov Mary ind og fik for nogle faa Timer Fred for sine bedrøvede Tanker.

Nede i Køkkenregionerne var Maggie, den ny Kokkepige, i Færd med at lave Kaffe til sig og Jane. Maggie var en midaldrende trivelig Kvinde, skaaret godt for Tungebaandet; og trods Aldersforskel kom de to vældig godt ud af det med hinanden. De sludrede og drak Kaffe hver Aften, naar deres Arbejde var endt.

Den kvikke Jane kom ned med et Hav af Nyheder, hun var en sand Mester i at lytte, hun vidste alt, hvad der foregik i Huset, intet gik hendes Øre forbi.

Allerede fra den Eftermiddag, hvor hendes rare Frue havde laaset sig inde i sit Boudoir, havde Jane været klar over, at der var alvorlige Ting paa Færde. Det gjorde hende inderligt ondt, Mrs. Haines var det elskværdigste Menneske. Om man kunde begribe, at Herren havde Lyst til noget andet. Mandfolk var vel nok noget Rak.

Klokken var henad Tolv. Pigerne var færdige med deres Natmad og vilde nu hygge sig med en god Kop Kaffe. Jane var ved at folde Avisen sammen, hun havde lige læst højt for Maggie; hun sad og kikkede paa Maggie. Hvor var hun en komisk Størrelse at se paa i sin Slobrok og flade Tøfler, men dygtig var hun og vældig slagfærdig, de hyggede sig dejligt sammen. Maggie skænkede for Jane og sig selv og satte sig ned ved Bordet.

Jane var lidt utaalmodig efter at faa begyndt paa Referatet af Aftenens Begivenheder. »Naa, og saa sagde han: »Der er kun een Ting at gøre ved den Slags Historier, Mary, og det er at lade som ingenting.«

»Jeg sagde jo, de vilde begynde forfra igen. Naar der først er kommet saadan noget mellem to Ægtefolk, saa maa de skændes *færdig* om det,« indskød Maggie. »Det kommer bare an paa, hvad de bli'r først træt af, *Skænderiet* eller hinanden.«

»Saadan noget faar En til at miste Troen paa Ægteskabet.«

»Hvis Tro?« Maggie var i Besiddelse af en god Portion Humor.

(Fortsættes).

Sylvia trak paa Skuldrene: »Naa — saa lad hende bare sætte det i Avisen — det er jo alligevel glemt Dagen efter. Kan du huske de rædsomme Ting, de skrev om hende — hvad — var — det — nu, — hun — hed, — lige før hun sprang ud af Vinduet? Det er jo glemt altsammen — jeg kan ikke engang huske hendes Navn.«

Til

Bryllup hos Generalkonsul Th. Olesen i Vedbæk

Tekst: Inge Abrahamsen — Foto: Ella Haahr

1) Den yndige Brud, nu Fru Vibeke Ohl.
2) Fru Direktør V. Faber med sine to Døtre, Fru Laub-Faaborg og Frk. Elsebeth Faber.
3) Fru Karen Heckscher i en yndig lyseblaa Kjole.
4) Brudeparret i Haven.

1

2

3

5

6

7

5) Den smukke Fru Kontorchef Christensen i rosa Robe med Sølvrævecape.

6) Fru Dr. Dederding bar en pompøs blomstret Helsilkekjole med tilhørende lang Frakke i Stillaçon.

7) Fru B. Gammeltoft og Fru B. Grauballe.

8) Hr. og Fru Generalkonsul Th. Olesen med deres to Døtre Vibeke og Birthe. Sidstnævnte bar en meget smuk cyklamen Chiffonkjole.

9) Den smukke Fru Else Johannesson i en raffineret blomstret Robe.

10) Fru Borgmester Melskens bar en henrivende resedagrøn Robe med Guldborter og derover en dejlig grøn Rævecape.

11) Brudens Faster Fru Ingrid Dalager.

12) Bruden med sin bedste Veninde Frøken Karen Ryyd.

13) Fru Prokurist Olesen i grønt Taft.

14) Brudgommens Mor. Fru Fabrikant Ohl.

Læs Teksten Side 28.

8

9

10

11

12

13

14

Parisisk

Vi gamle Pariserfarere faar altid fjerne Øjne og et ekstra Sug af Længsel efter Seinestaden, naar Kastanierne blomstrer. Det er dog en Smule Trøst at se, hvorledes Pariserinderne ser ud, naar Fortovscaféerne lokker med svale Drinks under de stribede Markiser.

Patou har sendt os et lille Udvalg af sine nyeste Idéer, hvori sort som sædvanlig spiller Hovedrollen. Den enkle Tailleurkjole har et morsomt Snit med alle de skraa Bieser, der falder ud i ret stor Vidde foran i Nederdelen. De store Knapper og Fjeren rundt om den høje Hat er rosa. Kjolens Materiale er Marocain.

Meget spøgefuld er den sorte Taftkjole med svajet Korsetliv, og det morsomme Garniture af et grønt, et violet og et blaat Taftbaand sat ind om Hofterne. — Der sidder en sort Sløjfe bag paa Kjolen.

Endelig en fornuftig Hattemode, der sidder dejlig langt ned paa Hovedet. Den kokette Klokkehat er i hvidt Straa med Skyggen foret med marine gros-grain, og Garnituret er en Blomst af hvide Fjer med en Midte af blaa Baandløkker.

Øverst: Sort Marocainkjole med mange skraa Bieser og rosa Knapper. — Model Patou.

Nederst tv.: Praktisk Klokkehat med marine Garniture og hvide Fjer.

Nederst th.: Koket sort Taftkjole med brede Taftbaand i forskellige Farver indsat i Nederdelen. — Model Patou.

Forsommer

Mest sommerlig og dog alligevel stilfuld til Byen er den mønstrede Kjole med hvidt Haandtryk paa knaldblaat Lærred, og en moderne Lumberjacket over i Lærred i den samme blaa Farve med et hvidt Broderi, der gentager Kjolens Mønster. En chik Idé til de purunge.

Mere i Damestil er den plisserede Kjole i sort Silkestof. I Livet holdes Plisséerne fast med Rækker af Stikninger, og Lukningen viser en ny Idé med de to Metalclips. Turbanen har en meget flot Silhouet, og de halvlange Poseærmer er ogsaa en Idé fra denne Sæson.

Selv om Plissé kræver en Smule mere Stof end strengt nødvendigt, saa har Kjolen dog kun disse to Grupper Læg foran.

Endelig viser den hvide Straahat en helt ny Linie med den store Puld og det brede brune Taftbaand med den store Sløjfe foran.

Patou viser her en meget diskret og rigt varieret Mode, hvis sobre Elegance harmonerer nydeligt med den Tid, vi lever i.

Madame Tildi.

Nederst tv.: Chik Ungpigekjole med Lumberjacket i blaat og hvidt Lærred. — Patou.

Øverst: Sort plisseret Kjole med ny Lukning foran med Clips. — Patou.

Nederst th.: Moderne Canotier i hvidt Straa med bredt brunt Taftbaand.

DYRELIV ved Foraarstid

Tekst: ELSE

Tegninger: GEORGIA FLENSBORG

JEG elsker Dyr. Jeg hører til de lovpriste Mennesker, der aldrig gor en Kat Fortræd eller kunde tænke sig at slaa en Flue ihjel.

Naar jeg i Januar Maaned hører Musvittens lille Foraarssignal, bliver jeg helt ør af Foraarsdrømme og Symptomer paa gryende Forelskelse. Aar efter Aar fører jeg Bog over Stærens Ankomst, og jeg tilbringer altid Aftenerne fra den femte til den femtende Maj i Ermelunden for at være den forste Københavner, der byder Nattergalens lokkende Toner velkommen. Droslens klare Trille ved Skumringstid gor mig vemodsfuld og faar mig til at mindes min forste betagende Forelskelse, som angreb mig en Store Bededags Aften, hvor jeg hang i Børneværelsets Vindue og tværs over Ejendommens Gaard i en Cigarkasse — trukket paa Snor — modtog mit første Kærlighedsbrev.

Jeg elsker ogsaa Elefanter, Tigre og Løver, og jeg har besluttet, at naar jeg bliver gammel og faar Masser af Tid, vil jeg ha' Abonnementskort til Zoologisk Have, saa jeg hver Dag kan være mine Yndlinge paa nært Hold.

Men jeg k a n ikke fordrage Edderkopper, Myg og Mus, og skont jeg af et ærligt Hjerte har forsøgt at blive Veninde med disse Skabninger, er det ikke lykkedes m'g. Tværtimod driller de mig paa alle optænkelige Maader, hvad der jo ikke gor Forholdet mellem os bedre. Overfor Myrer er jeg neutral, dog iblandet et vist koligt Forbehold, der indtraadte, da jeg forrige Sommer hos en tilfældig Bager købte en Smørkage, der viste sig, da jeg kom hjem, at indeholde nitten livlige Myrer. Siden den Tid har jeg ikke haft særlig Lyst til at omgaas d e m eller Bageren nærmere.

Ved Vintertid — er min Lejlighed altid trist og stille; men om Foraaret er her et myldrende Dyreliv. Og om Sommeren er vi saa mange, at Huslejen maa siges at være billig i Betragtning af alle de Skabninger, der bebor Lejligheden.

Fluerne er i Overtal. Deres mandsstærke Indtrængen i mit Privatliv har været lige ved at gore mig til Digter. En smeltende varm Sommerdag sad jeg og stirrede apatisk paa den Hær af Fluer, der taalmodigt sejlede frem og tilbage under Lampeskærmen. Aanden kom over mig — jeg digtede:

Sytten søvnige Fluer
dasker dovent rundt, — —

og var meget stolt af dette mit Tilløb til Oldtidens Bogstavrim. Gennemført var det jo ikke, saa efter megen intens Hjernevirksomhed ændrede jeg det til:

Fjorten flegmatiske Fluer
flagrer forvildet forbi. — —

Jeg ved ikke selv, om det er genialt, men hvis jeg nogensinde bliver Digter, vil dette mit første Forsøg maaske komme med i Literaturhistorien. Men det forudsætter naturligvis, at jeg forsøger mig lidt oftere, og det tror jeg ikke rigtig, jeg gider.

Fluerekorden er dog lige ved at blive slaaet af Myggene. Inden jeg gaar i Seng om Aftenen, tager jeg »Ti Minutter med Myggene«, hvor jeg bevæbnet med en Avis retter et krigerisk velrettet Slag mod hver sig paa Væggen opholdende Myg. Det varede adskillige Aar, før jeg overvandt min medfødte Ulyst til at dræbe, men da deres irriterende Summen Nat efter Nat fik mig til at fare op i Rædsel, fordi jeg var overbevist om, at en fjendtlig Bombemaskine havde forvildet sig ind i mit Soveværelse og nu paatænkte et Bombardement af Sengen og dens Indehaverske — ja, saa gik jeg over til Modangreb.

Da jeg flyttede ind i sin Tid, havde mit Soveværelse et meget smukt og kunstnerisk Tapet; men da de Herrer Myggene altid anbragte sig i Mønsterets dunkleste Kroge, gjorde jeg kort Proces og lod det hele male lysegult. Det lettede mine aftenlige Jagtture.

Med Hensyn til Mus, har de heldigvis endnu ikke forvildet sig op i min Lejlighed; men da jeg sidste Foraar var paa Ferie i en højfornem Herregaardspension med Silketapeter og Vin til Maden, fik jeg noget nær et Nervechok ved,

Jeg elsker ogsaa Tigre og Løver.

at en af Gæsterne en Morgen temmelig uberørt forøvrigt fortalte, at der havde været en Mus paa hendes Værelse om Natten.

Dersom hun havde sagt, at hun havde haft Nattebesøg af den yngste af Røverne fra Rold, kunde Værtinden ikke ha' set mere forarget ud, end da hun med alle Tegn paa Afsky og Indignation erklærede, at der ikke fandtes Mus paa Godset og aldrig havde været det i de tyve Aar, hun havde boet der. Damen med Musetækket tog det meget gemytligt og betingede sig bare en Fælde sat op om Natten.

Fra det Øjeblik var min Ferie totalt ødelagt. Jeg var naturligvis fast overtydet om, at det nok skulde lykkes Musen at finde Vej ind til mig den følgende Nat, og hvad kunde der saa ikke ske? Gæsterne, der var meget oprømte over denne Hændelse, fortalte hver en fem—seks haarrejsende Musehistorier, mens jeg blev mere og mere uhyggelig til Mode.

Da jeg lidt beklemt spurgte Værtinden, om jeg ikke kunde faa et Værelse paa en anden Etage, sa' hun lidt overbærende, at det sikkert ikke var nødvendigt; men hvis nogle af Damerne skulde blive ængstelige i Nattens Løb, kunde de bare lægge sig ind paa Nr. 14 eller 16, der for Øjeblikket var ledige.

Inden jeg gik i Seng, undersøgte jeg Værelset meget nøje. Jeg rystede Gardiner og Sengeklæder, vendte alle Skufferne og gik med en Lommelygte Panelerne grundigt efter for at opdage eventuelle Musehuller, men alt var tilsyneladende roligt i Shipkapasset, saa jeg kravlede i Seng og sov med det samme.

Midt om Natten vaagnede jeg ved en knirkende Lyd. To—tre Minutter laa jeg stiv af Rædsel; men saa kom jeg i Tanker om en Historie, vores Geografilærerinde engang havde fortalt os om, hvorledes en Missionær var blevet hvidhaaret paa en eneste Nat, bare fordi der var en Slange i hans Værelse. Det vilde jeg dog ikke risikere, saa lydløst, med min Dyne under Armen, listede jeg ud af Værelset og hen paa Nr. 14. Da der ikke var mørkelagt, famlede jeg mig hen til Sengen og satte mig ned, lettet over at være undsluppet Faren og det hvide Haar. I samme Sekund lød der to skingrende Kvindehyl. Et fra hende, der laa i Sengen, og et fra mig, hvorefter jeg fløj hen og uden Hensyn til Luftværnet tændte alle Blus og saa — Damen, hvor Musen havde været paa Besøg sidste Nat.

»Jeg syntes alligevel, det var ubehageligt at ligge der og vente paa, at den skulde blive fanget,« sa' hun undskyldende og afslørede hermed, at hun alligevel ikke var et Haar bedre end jeg.

Næste Dag tog jeg hjem. Musen var ikke fanget; men jeg ga' naturligvis en helt anden Aarsag til min Afrejse.

I min dyrefri Lejlighed gik jeg samme Aften sorgløst i Seng. Her kunde ingen Fare ramme mig. Jeg ringede op for at fortælle min Veninde om den omtrent Dødsfare, jeg havde svævet i. Midt som jeg laa der og udbredte mig i de mest drastiske Vendinger om mit Møde med Musen, saa jeg pludselig noget, der fik min Tales Flom til at standse med et Gisp. Nu vil De, saafremt De er et Menneske med lidt Fantasi, straks tro, at Musen fra Herresædet var blevet besnæret af min Charme og var hoppet op i min Kuffert for at følge mig Resten af Livet. Men saa slemt var det nu heller ikke; men den Edderkop, der pilede hen over min Sengeforligger, var saa stor, at den saamænd godt i Farten kunde forveksles med en Mus. Borte var alt mit Humør og min Glæde over at være sluppet levende hjem, og lidt bittert funderede jeg over, hvorfor det altid var Mus, Myg og Edderkopper, der opsøgte mig og ikke Søløver og Elefanter, som jeg virkelig med stor Glæde vilde ha' budt velkommen.

»Slaa den endelig ikke ihjel,« sa' min Veninde, »husk, det betyder Lykke.«

»Jeg skal saamænd ikke krumme et Ben paa dens Krop,« sa' jeg sørgmodigt og la' mig til at grunde over, hvorledes jeg skulde blive af med den. Den havde imidlertid fundet en Krog oppe under Loftet, hvor den satte sig til at sove, saa jeg opsatte Udsmidningen til Morgendagen.

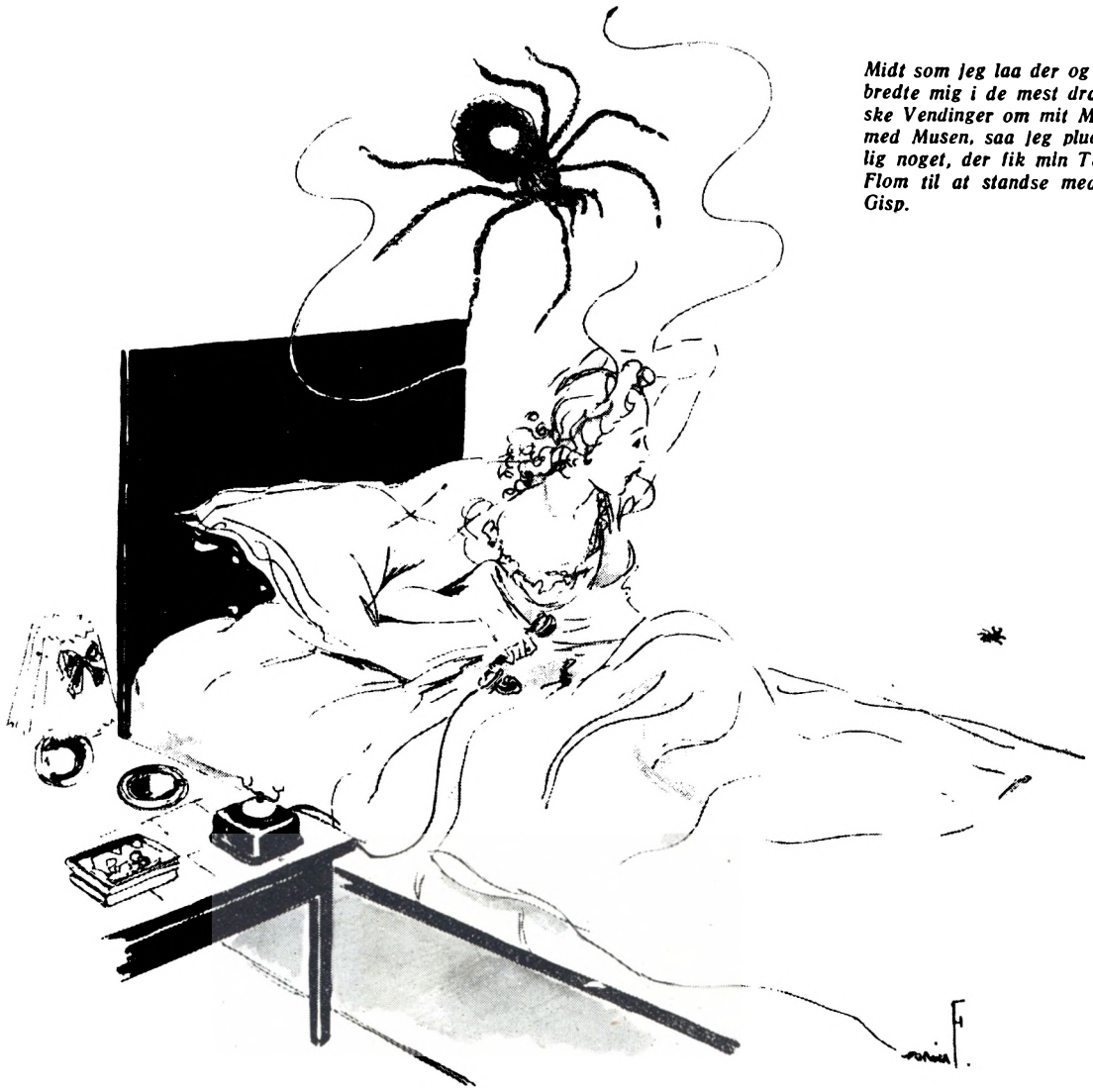

Midt som jeg laa der og udbredte mig i de mest drastiske Vendinger om mit Møde med Musen, saa jeg pludselig noget, der fik min Tales Flom til at standse med et Gisp.

— — —

»Hvordan har De det med Edderkopper,« spurgte jeg næste Dag Kobmandens Bud, som er en høj, krøllet Ungersvend og ser ud til at kunne trodse enhver Fare. »Kan De ta' dem med Fingrene?«

Han saa betænkelig ud og erklærede saa, spag som et Lam, at d e t kunde han afgjort ikke, men han vilde gerne forsøge, om han kunde udrette noget med en Kost.

Med allehaande Formaninger om ikke at lemlæste Dyret gik han i Gang, og efter en vild Klapjagt over Vægge, Loft og Gulv lykkedes det ham at faa verfet Dyret ud ad Vinduet.

Fru Schmitto maa ha' mig meget undskyldt, men jeg tror nok, Edderkoppen forstuvede et af sine mange Ben i Faldet; men naar man har Valget imellem at udslettes fra Jordens Overflade eller leve videre med et forstuvet Ben, saa tror jeg nu nok, man foretrækker det sidste, enten man er Edderkop eller Menneske.

Og nu gaar jeg og tør snart hverken lukke Vinduer eller Altandøre op af Angst for en Edderkop-Invasion, for man kan jo aldrig vide, om den lemlæstede samler sin talrige Familie sammen og kommer og hævner Benet.

Sidste fra Stockholm

1) Den svenske Aeroklub havde forleden Middag paa »Skansen« i Stockholm, hvor Alice Babs optraadte for første Gang som Fru Sjöblom. Her danser hun med Chefen for Stockholms Lufthavn, Bertil Florman.

2) Stockholm har haft en hel Røde Kors-Uge med Festligheder i Tivoli i Kungsträdgården. En af de mindste Deltagere, Janne Åsberg, til Hest.

3) Karin Ekelund solgte Røde Kors-Naale og Flag.

4) De svenske Marinelotter har holdt Bazar paa Stockholms Raadhus, og Prinsesse Sibylla var en af de første Gæster.

5) Prins Carl inspicerer en af Karusellerne i Røde Kors-Tivoliet.

6—7) Til Fordel for Røde Kors var der ogsaa arrangeret en Mannequinopvisning.

8) Den svenske Kronprinsesse og Prins Carl overværede Mannequinopvisningen.

9) Blandt andet vistes denne yndige Sommerkjole.

10) I det hele taget var det Sommerdragterne, der prægede Opvisningen paa »Royal«.

11) To pastelfarvede Modeller.

12) Til højre for den svenske Kronprinsesse sidder Generalkonsul Sachs.

9

10

12

BRYLLUP KLOKKEN NI

Novelle af Eustace L. Adams

DA Vicky kom tilbage til sin Lejlighed, fandt hun et saare lakonisk Telegram paa Forstuens Gulv: »Maskinen er gaaet i Spinn. Ingen Faldskærme. Kom omgaaende.«

Det var underskrevet »Mama«.

Vicky styrtede hen til Toiletbordet og gav sit Ansigt en hastig Omgang med Pudderkvasten. Heldigvis behøvede hun aldrig at gøre ret meget for at komme til at se godt ud — Naturen havde været yderst gavmild, da den konstruerede hendes lille pikante Ansigt. Hun fo'r ud til sin lille Smadrekasse af en Vogn og kørte af Sted for til sidst at standse udenfor et stort Hus, der laa helt ude ved den lange flade Strandbred, og listede saa stille ind. Paa Gulvet laa en Khakiuniform, og det var tydeligt at se, at ingen havde bekymret sig om at tømme Askebægrene de sidste Par Dage. Dufte af brændt Kød bølgede gennem Huset, og hun løb hen til Køkkendøren og blev staaende der som fastnaglet, mens Hjertet hamrede i Brystet paa hende. En høj, velvoksen Mand med brede Skuldre stod ved Komfuret med en Daase Konserves i den ene Haand og en Stegepande med noget, der skulde forestille »filets mignons« i den anden.

Toby Grant lignede i dette Øjeblik alt andet end en Pilot, som var vant til at flyve Maskiner til de Steder paa Fronterne, hvor det var haardest tiltrængt — han lignede betydeligt mere lige nøjagtig det han var — en ung Mand, som ikke havde den fjerneste Anelse om Madlavning.

»Toby,« udbrød Vicky med glad Stemme.

»Goddag, Elskede,« svarede han uden større Glæde og kyssede hende let. »Hvordan i Himlens Navn steger man dette her, uden det brænder paa?«

»Nu skal jeg ordne det,« sagde Vicky roligt og til Tobys store Lettelse.

»Kaptajn Lake kommer til Middag i Dag,« berettede han. Kaptajn Lake var Tobys Foresatte, og hvad han sagde og mente var af allerstørste Vigtighed.

»Forsvind,« kommanderede Vicky, men inden Toby forsvandt, hørtes en rædsom Støj ved Køkkendøren og Cliff Bayliss, kendt over den halve Jord som Mamma, vaklede ind belæsset med Pakker, som han uden videre lod falde ned paa Bordet med et vældigt Rabalder. Han kom med nye Forsyninger Kod, hvis det første skulde mislykkes — Brød til at riste samt Frugter til Desserten. Vicky lovede at tage sig af Madlavningen, og de to unge Flyvere forlod taknemlige Køkkenregionerne og gik ind for at dække Bordet. Da hun senere kom ind for at se om alt var i Orden, udbrød hun: »Det er jo galt; I to, Kaptajn Lake og jeg, det bliver da kun fire. Hvem er den femte?«

Et Øjeblik var der pinlig Tavshed, saa fortsatte Vicky: »Har du bedt Caryl Wilson, Toby?«

»Hun bad mig gaa med hen i Beach Klubben, og det kunde jeg jo ikke, fordi jeg havde inviteret Kaptajn Lake til Middag. Og saa syntes jeg, at det var det eneste, der var at gøre.«

»Den Hyæne,« sagde Vicky fuld af Foragt. »Kommer der flere fra den Flok?«

»Glenda ringede naturligvis,« fnisede Mamma. »Hun pjattede i mindst ti Minutter for at faa opklaret, hvornaar Clipperen atter vilde føre Toby hjem til hans »lille Pige«.« Han klappede hende paa Skulderen.

»Du er i Sandhed vort Problembarn, Vicky. Her maa vi ringe og telegrafere og ligefrem bønfalde dig om at komme. Ved du ikke, at Byen er stopfuld af Piger, der elsker at gaa ud med unge Flyvere?«

Vicky rynkede paa Næsen.

»Ja saa, og til alle Hyænernes Fester er der ogsaa stopfyldt med Flyvere — Toby, gaa ud og vask Kasserollerne af. Mamma, dæk Bordet færdigt.«

»Er hun ikke fortryllende,« sagde Toby til Mamma, »mon hun har glemt, at jeg afskyr at vaske op?«

»Nu vasker du op,« sagde Vicky, og saa gjorde han det ogsaa.

Paa Slaget syv lukkede Vicky Kaptajn Lake ind. Hende forekom han at være »en ældre Mand« — han var hele 34 Aar. Hans talrige og farefulde Flyvninger sporedes i de smaa Rynker om hans Øjne, men Øjnene selv og Smilet var ungdommeligt og yderst charmerende.

»De er altsaa Vicky,« sagde han. »De er meget sødere og yngre, end jeg havde forestillet mig.«

Toby og Mamma kom nu ogsaa ud og bød velkommen. Kaptajn Lake forlangte aldrig noget af sine Piloter, som han ikke selv kunde gøre, og derfor var hans Popularitet yderst grundfæstet. Han nedsvælgede hurtigt et Par af Tobys Cocktails og bemærkede saa, at Vicky ikke drak med.

»Er hun ikke vidunderlig,« udbrød Toby. »Vi har opdraget hende straalende. Hun laver ogsaa udmærket Mad.«

»Og naar hun bliver arrig, kaster hun alting i Hovedet paa os.«

»Hold nu op, ellers gaar jeg min Vej,« lo Vicky.

»Saa gaar jeg med, hvis jeg maa,« smilede Kaptajn Lake og saa dybt i hendes violblaa Øjne.

I dette Øjeblik gjorde Caryl Wilson sin Entré. Hun var høj og mørk og gik lige hen til Toby og kyssede ham paa Panden. Toby rødmede dybt, men Caryl nød at være Genstand for alles Opmærksomhed og vendte sig saa mod Kaptajn Lake.

»Hallo Steve, tænk at man endelig træffer dig ude blandt Mennesker.«

Lake lo lakonisk. »Vi omgaas bare helt forskellige Mennesker,« sagde han.

Vicky kom pludselig i Tanker om, at Kaptajn Lakes Familie var meget velhavende, men at han kun levede og aandede for sin Flyvning.

Saa gik de til Bords. Herrerne begyndte at diskutere Flyvning, men det faldt ikke i Caryls Smag, og saasnart hun kunde faa Lejlighed til det, udbrød hun: »Toby, vi maa ikke komme forsent.«

»Forsent til hvad?« stammede Toby.

»Vi skal jo hen til Ginnys Strandselskab. Du lovede jo at gaa med, hvis du var hjemme, kan du ikke huske det?«

»Jamen . . .«

»Steve, du maa ogsaa tage med,« afbrød Caryl hurtigt. »De er alle saa fornærmede over, at du altid siger nej.«

»Det hjælper ikke det fjerneste,« svarede Kaptajn Lake. »Jeg arbejder for det meste om Aftenen.«

Mamma saa indgaaende paa Vicky og forsøgte at afhjælpe den pinlige Stemning ved at begynde at tale om, hvor nødvendigt det var for en Mand at have en Kvinde til at hjælpe sig i en Ungkarlehusholdning og saa videre; men Kaptajnen hviskede til Vicky:

»Hvordan vil De klare dette her, vil De tage Konkurrencen op?«

Vicky nøjedes med at trække paa Skulderen og stjal sig saa til at kaste et Blik hen paa Toby. Hvor alting var mærkeligt i denne Verden, tænkte hun ved sig selv. Den første Aften, efter at hun havde truffet Toby, havde hun slet ikke kunnet sove. Hun saa stadig hans varme brune Øjne for sig og hørte hans Stemme hviske: »Vicky, hvorfor har vi dog ikke mødt hinanden før? Tænk paa al den Tid, vi har sløset bort!« Og to Dage senere fløj han til Asien, og Vicky vidste ikke, om hun nogen Sinde vilde faa sin Sjælefred igen.

»Er Toby forelsket i Dem,« spurgte Kaptajnen sagte.

»Selvfølgelig er han ikke forelsket i mig,« svarede Vicky. »Caryl og han holder hinanden i Haanden under Bordet, og det vilde han vel ikke gøre, hvis han var forelsket i mig.«

»Jeg vilde bare vide det. I Aften skal vi to ud og male Byen rød, for De er et bedaarende lille Pigebarn, og jeg synes rasende godt om Dem.«

Og saa begyndte Vicky og Kaptajn Lake at gaa ud sammen. De var ude sammen næsten hveranden Aften. Toby fløj en Bombemaskine til Europa, og den Aften han kom tilbage med Clipperen, sad hun ved Telefonen til Klokken ti, saa kom Lake og tvang hende med sig ud paa en Danserestaurant.

Af og til sendte Mamma Vicky et Nødraab, men om hun kom eller ej afhang altid af, hvormange Gange hun have set Fotografier af Toby og Caryl i Aviserne.

»Toby er en af de bedste Kammerater, jeg nogen Sinde har kendt,« sagde Mamma en Aften, da han havde sendt hende et særlig hjerteskærende Nødraab. »Han var i sin Tid nødt til at arbejde for at tjene til sine Studier. Men nu har alle disse rige Piger foranstaltet en sand Klapjagt paa ham. De slæber ham med hjem til deres Millionærfædre og hen i de dyreste Natklubber — undrer det dig saa, at han bliver lidt skør?«

»Du og Steve bliver jo ogsaa inviteret med til alting, men jeg har aldrig bemærket, at det steg jer til Hovedet.«

»Jeg kan bedre lide at være sammen med Kammeraterne. Men husk, Vicky, de Piger, som du kalder Hyænerne, er parate til at slaas for det, De vil have.«

I dette Øjeblik hørte de Toby komme ind i Huset, og Vicky vidste pludselig, at hun ikke kunde udholde at træffe ham i den Sindsstemning, hun nu befandt sig i. Hun løb ud af Køkkendøren, hoppede op i sin lille Bil og startede Motoren. Hun havde imidlertid ikke kørt ret mange Meter, før hendes venstre Forring eksploderede med et Knald. Hun standsede og krøb ud for at undersøge Skaden. Saa krøb hun atter ind, kastede sig paa Forsædet og græd som skulde hendes Hjerte briste. Hun hørte ikke Tobys Skridt.

»Men hvad græder du for?« lød hans Stemme pludselig tæt ved hendes Øre. »Lad mig sætte dit Reservehjul paa.«

»Jamen det var det, der eksploderede,« sukkede Vicky.

»Det skal jeg nok klare.« Og inden hun vidste et Ord af det, havde han løsnet sit Reservehjul og var i Færd med at udskifte hen-

des. Hun lod ham gøre det, og bagefter mærkede hun, at han satte sig ind i Bilen ved Siden af hende.

»Hvor længe har du tænkt at være fornærmet paa mig,« spurgte han. »Du kommer jo aldrig mere og hilser paa os, og du er altid ude, naar jeg telefonerer til dig, eller ogsaa er du allerede optaget.«

»Du ringer altid saa sent,« svarede Vicky, »og desuden saare sjældent.«

»Jeg ringer tit, men jeg indrømmer, at det af og til er temmelig sent. Men naar jeg kommer hjem fra Flyvepladsen, spiser vi til Middag, og saa sidder vi og sludrer lidt . . .«

». . . og saa faar du den Idé at telefonere til mig; det vil sige, hvis ikke Caryl eller nogen anden har et andet og bedre Forslag.«

»Hvorfor er det blevet saadan mellem os, kæreste,« spurgte Toby blidt. »Naar jeg er paa Vej hjem derudefra, tænker jeg hele Tiden paa, at jeg om Aftenen skal træffe dig . . .«

»Toby,« raabte en velkendt Stemme, og Caryl kom til Syne i sin lange, smarte Sportsbil. »Er du ikke snart færdig? Vi kommer forsent til Melchiors . . .« Her blev Stemmen pludselig tonløs og fjendtlig: »Aah, Vicky — Goddag.«

»Sodeste Vicky, jeg er forfærdelig ked af det, men jeg vidste ikke, at du kom, saa jeg lovede at gaa med hende til Melchiors i Aften.« Han kravlede ud af Bilen og ventede, at hun skulde svare, men hun pressede blot Speederen i Bund, og uden saa meget som at vende sig om, susede hun henad den øde Strandvej. Tyve Minutter efter sad hun og telefonerede til Lake:

»Steve, er du indbudt til Melchiors i Aften,« spurgte hun aandeløst.

Det varede lidt, inden han svarede. »Ja, vent lidt, jeg tror Indbydelsen ligger i Papirkurven — jo, her er den.«

»Aa, vær sød at gaa og tag saa mig med,« bad Vicky.

»Jeg henter dig om et Kvarter,« svarede Kaptajn Lake roligt.

Vickys Humør steg adskillige Grader, da hun sad i sin hvide, nye Aftenkjole i Kaptajn Lakes store Bil paa Vej til Melchiors Selskab. I Haaret havde hun stukket et Par store Gardenier, og hun vidste, at hun i Aften ikke behøvede at frygte nogen Konkurrence. De kørte hen til Parkeringspladsen og banede sig saa Vej gennem de talrige Gæster. Pludselig opdagede hun Mamma. Hans Ansigt klarede op, da han fik Øje paa hende, og han skyndte sig hen til dem.

Alle Herrerne var i Uniform, mens Pigerne skiftevis bar Aftenkjoler, Slacks eller Badedragter. Paa Tennisbanen blev Souperen serveret ved Smaaborde, mens et Danseorkester spillede de nyeste Melodier. Nogle dansede. De tre Venner fandt hurtigt et Bord, og netop da Hovmesteren kom rullende med den transportable Bar, fik Vicky Øje paa Toby. Han var paa Vej over mod deres Bord, og i den flotte hvide Uniform og med det mørke bølgede Haar saa han saa godt ud, at Vicky et Par Sekunder holdt Vejret. Mamma foreslog, at Toby ogsaa skulde sidde ned, men Caryl, som nu ogsaa var kommet til, protesterede.

Toby holdt dog med Mamma, og Caryl maatte føje sig. Toby udtalte sin Forbavselse over, at Vicky ikke havde fortalt, at hun ogsaa kom i Aften; men inden hun naaede at svare, kom en Tjener hen til Toby og meddelte, at der var Telefon til ham. Vicky saa efter ham, da han rejste sig, saa vendte hun sig mod Steve.

»Jeg begynder at blive bange for Telefoner. Jeg afskyr, naar de ringer.«

»Det er den Pris, man betaler, hvis man vil være Flyver,« svarede han.

Lidt efter kom Toby atter tilbage. Hans Ansigt var fuldkommen udtryksløst, han skød sin Drink væk og bad Tjeneren bringe sig en Kop sort, stærk Kaffe. Saa saa' han Kaptajn Lake roligt i Øjnene og sagde:

»Det var Flyvepladsen. Maskinen blev tidligere færdig end ventet, saa i Stedet for at starte i Overmorgen, skal jeg afsted i Morgen — nærmere betegnet om nøjagtig 7 Timer og 10 Minutter.«

Vickys Hjerte stod stille.

»Men kæreste Toby, det er aldeles umuligt,« raabte Caryl, »du har jo lovet at gaa med til . . .« Men ingen bemærkede, hvad hun sagde.

»Kommer det som en Overraskelse, Kaptajn Lake,« spurgte Toby ironisk.

»Intet kan overraske mig,« svarede Lake. »Nægter du at tage afsted?«

Og saa holdt Toby hende i sine Arme.

»Har jeg nogen Sinde nægtet at flyve? Jeg plejer at flyve, naar det er min Tur.«

»Jamen, det var jo ikke din Tur før i Overmorgen,« begyndte Caryl igen.

»Caryl, hold saa Mund,« afbrød Mamma hende. Vickys Hjerte hamrede febrilsk.

Syv Timer og ti Minutter, det betød, at han straks maatte gaa hjem og sove.

»Kom, lad os danse, Toby,« udbrød hun og rejste sig uden at afvente hans Svar. Og saa holdt Toby hende i sine Arme.

»Har du gættet, hvorfor Lake sender mig afsted, før jeg egentlig skulde?«

»Ja, jeg antager det er, fordi Maskinerne er færdige allerede nu,« svarede Vicky.

»Har han ikke fortalt dig om vor Samtale i Gaar,« spurgte Toby.

Vicky slog Øjnene ned. »Nej, han har ikke fortalt mig noget. Hvad talte I da om?«

»Om dig!«

»Kom, lad os gaa ud i Haven,« foreslog Vicky.

»Jeg gik ind paa Kontoret og talte med Lake,« fortsatte Toby. »Jeg bad ham lade dig være i Fred. Jeg fortalte ham, at vi skulde mødes i Morgen Aften — den sidste Aften før min Afrejse . . .«

»Men det har du jo ikke sagt det mindste om.«

»Jeg forsøgte at faa fat i dig, men du var ikke hjemme, da har du aabenbart været ude hos os. Jeg sagde ham forøvrigt, at jeg, naar jeg kom tilbage, kun vilde være sammen med dig og det dagligt. Han svarede intet; men han hører jo, som du ved, heller ikke til de meget talende. Han spurgte mig, om jeg havde din Tilladelse; men jeg fortalte ham, at den agtede jeg ikke at afkræve dig, jeg vilde bare fortælle dig det. Men nu kan vi jo ikke mødes i Morgen.«

»Toby,« hviskede Vicky, »spørger du, om jeg vil gifte mig med dig?«

»Jeg er saa dum og upraktisk,« sagde han med blød Stemme. »I Luften kan jeg altid klare mig, men nede paa Jorden er jeg haabløs. Tror du, du kunde holde en saa upraktisk Mand som mig ud, min Elskede?«

Vicky løftede sit lille Ansigt mod hans, og deres Læber mødtes i et langt Kys. Dette havde hun ventet paa, lige siden hun traf ham, og for dette var hun parat til at ofre sin Sjælefred, lige til Krigen var forbi . . .

»Jeg forstyrrer vel ikke,« lød Mammas Stemme bag dem.

»Jo,« svarede Toby, »gaa din Vej.«

»Mon Herskabet har glemt, at de kom herhen med nogle helt andre. Kaptajnen truer med at gaa, og Caryl er helt vild. Mon I kommer tilbage . . .«

»Saa snart jeg kommer tilbage, gifter vi os,« svarede Toby.

»I har været længe om at bestemme jer,« lo Mamma. »Skal vi underrette Kaptajn Lake og den lille elskelige Caryl om jeres Beslutning?«

De gik sammen hen til Bordet. Vicky holdt Toby i Haanden og lignede en Søvngængerske, hun huskede blot eet, at Toby var hendes, og hun følte en brændende Samvittighedskval overfor Steve.

Caryl sad stadig ved Bordet, og hun vendte sig om og saa paa Vicky med et næsten dræbende Blik. Kaptajn Lake rejste sig straks og trak Vickys Stol ud, saa sagde han til Toby:

»Du skal ikke afsted i Morgen, ikke før i Overmorgen. Jeg flyver selv. Jeg har allerede ordnet det hele.« Og da Toby bad om en Forklaring, svarede han kort:

»Jeg behøver ikke at give dig nogen Forklaring!« Og han rejste sig med en Undskyldning og tilbød at køre Caryl hjem.

»Hvad betyder alt dette,« spurgte Caryl desorienteret.

»Mon ikke I burde sætte Caryl ind i Situationen,« spurgte Steve og saa paa Vicky.

»Hun ved godt, hvordan det hænger sammen. Hun har bare været saa sikker paa sig selv. Ser du, Caryl, Toby og jeg tænker paa at gifte os saa hurtigt som muligt.«

»I Morgen tidlig, nærmere betegnet,« vedblev Toby.

Caryl rejste sig. Hun var rasende og forlod Bordet uden at værdige nogen af dem et Blik.

»Steve, vær rar at køre mig hjem fra dette uudholdelige Selskab,« sagde hun og sejlede ud.

»Maa jeg ogsaa køre, Kaptajn Lake,« spurgte Mamma.

»Jeg var selv forelsket i dig, Vicky,« tilføjede han og trykkede et let Kys paa hendes Kind.

Kaptajn Lake sagde meget formelt Godnat, ønskede til Lykke og forsvandt saa med Mamma lige i Hælene paa sig.

»Lad os *gaa* hjem,« sagde Toby med skinnende Øjne.

»Jamen, hvad med din Bil,« spurgte Vicky.

»Vi gaar hjem, og bagefter gaar vi tilbage og henter den. Vi har Masser af Tid, for Giftefogeden tager ikke imod før Klokken ni i Morgen tidlig.«

HØJT OPPE I

Tekst og Foto:

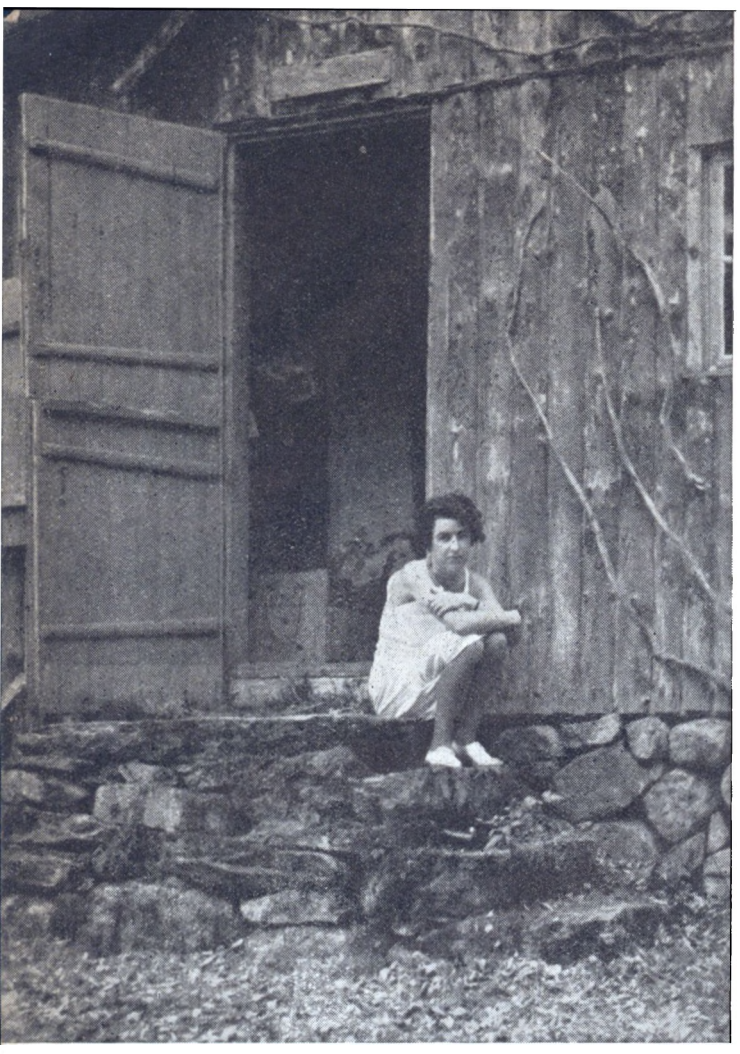

Øverst: Højt oppe i Småland, godt skjult i de store Gran- og Fyrreskove, ligger Feriehytten.

Øverst th.: Skønnest er dog de Steder, hvor Mennesket har haft en Finger med i Spillet.

Nederst: Nabokonen har været paa Spil.

HØJT oppe i Småland, godt skjult i de store Gran- og Fyrreskove, ligger som ved en skøn Fejltagelse et Stykke Bøgeskov.

For mange Aar siden erhvervede min Far den til Jagt, og siden har den været et Fristed — et Eventyrland for mig og mine. Der har jeg tilbragt de dejligste Stunder om Foraaret, naar Bøgen sprang ud og Skovbunden duftede af Bukkar og Liljekonval, om Sommeren, hvor Varmen i den solstegte Dal næsten var uudholdelig, og Efteraaret med de skønne Farver i alle rødlige og brune Nuancer, da vi plukkede de Nødder, Egernet havde levnet, vadede i nedfaldne Blade og samlede Svampe. For ikke at tale om Vinteren, naar Sneen laa tykt paa Grenene og tyngede dem mod Jorden, og det lignede et Féerige.

I Hytten har Nabokonen været paa Spil. Sengetøjet er redt op, der er fejet efter Musenes Vintergilder og friske Granris er lagt paa Stentrappen. Kun Skodden for Køkkenvinduet er ikke fjernet, og her finder vi fastklemt mellem Skodden og Vinduet en Træløberrede — dog forlængst forladt — men saa lille og fin, foret med Dun.

Det er straalende Vejr og usædvanlig Varme. Kun Duer kan leve af Kærlighed og gule Ærter alene, saa hver Butik i den lille Stationsby er blevet grundigt gennemrodet for alt spiseligt. Ved at kigge nærmere paa »Beredskabslageret« er vi enige om, at vi med Lethed kunde bespise 1000 smålandske Småjækle; men da de ikke fandtes i vort lille Paradis, maatte vi tage fat og komponerede en sand Symfoni af Retter som Velkomstmiddag.

Næste Morgen efter et ubetinget kraftigt Maaltid starter vi paa den store Fodtur, bevæbnet med Stokke og Økser. Der er ikke blot banede Stier at følge; thi mange Steder har Skoven baade plantet og passet sig selv, og selv om det er morsomt at bane sig Vej gennem Vildnisset, er det sørgeligt at se de mange røde og halvvisne Træer, der paa Grund af manglende Plads er angrebet af Rodsvamp og Naalesvamp og nu maa bukke under for Overmagten i den Kamp, hvor de store og stærke Træer vinder. — Videre over Stok og Sten, Mos, Tyttebær- og Blaabærris, nedfaldne Grene og Blade, gennem Moser, springende fra Tue til Tue, over Bække, hvor vi forstyrrer Stimer af Bækkesild. Tit hugger vi os Vej gennem Krattet — traver over Lyngstrækninger uden at skænke Hugormene en Tanke. Ustandselig lukkende Led op og i. Disse Led er til Ære for Køerne, der gaar løst i Skoven. Kun »Førerkoen« har en Klokke om Halsen, de andre følger den. Det er nødvendigt at indhegne, thi Køerne vilde gøre alt for stor Skade paa Nyplantninger og unge Træer. Muligvis er det Køer fra forskellige Gaarde; thi det er fattige Folk her, der hovedsagelig lever af Skovhugst. Een Ko er en Rigdom, den skaffer Mælk og Smør til hele Familien. Tit har jeg været paa disse Gaarde (som i vore Øjne blot er et lille Hus med en Udbygning til Koen) og set Beboerne ved Maaltidet: Kartofler, Mælk og Brød. Men Børnene er sunde og lykkelige, naar man ser dem hoppe rundt paa bare Ben eller vandre den 7 km lange Vej til Skole.

Skønnest er dog de Steder, hvor Mennesket har haft en Finger med i Spillet. Der staar Blaaregn, Silkagran, Douglas og Bangsiana smukt formede i snorlige Rækker, den høje stolte Fyr, som afgrener sig selv og viser den slanke, bare Stamme, — og den lysegrønne Lærk med de bløde Naale og smaa mørke Kogler, kappes i Finhed og Lethed kun med den yndefulde Birk, der dog hine Steder er for næsvis og vilde gøre mere Gavn ved at ligge fældet og hugget hjemme i »Vedboden«.

Vi holder Hvil ved en Sø, smider Sko og Strømper og faar den værste Mosejord skyllet af de brune Fødder. Her sidder vi og lytter til Naturen. Skovduens Kurren og dens Mages Svar. Spættens Banken paa Træstammerne. Egern hopper muntert rundt — og flyver fra det ene Træ til det andet med Halen strakt lige bagud som Styrestang. Tjur og Urfugl tager ingen Notits af os, naar vi forholder os stille, og de ikke er vant til at blive jaget her. Rundt om staar kæmpehøje Ørnebregner, og den lille, smukke Blomst med den hvide Stjerne — Hønsebær.

Saa bliver vi enige om et Bad i det klare brune Vand, pjasker og morer os og tager Solbad, kun iført Armbaandsur og Fotografiapparat, i skøn Uvidenhed om Tilskuere, før der høres Øksehug fra Skoven, og vi ser to Skovhuggere, som aabenbart nu har set sig mætte paa al den nøgne Skønhed.

SMÅLAND

Grethe Bartholdy

Øverst tv.: Vi holder Hvil ved en Sø.

Øverst th.: Der er ikke blot banede Stier at følge ...

Midten: Her sidder vi og lytter til Naturen.

Vi er godt trætte og lægger os til at sove i Græsset. Da lyder pludselig Klokkeklang, og Tarzan kommer flyvende gennem Trætoppene, udstøder dybe og prustende Lyde. Jeg mærker hans Aande, han kysser min Kind, — hvor saligt! Da vaagnede jeg og stirrede op i et Par store, godmodige brune Øjne. Det er »Bossalilla«, Naboens røde Ko, der slikker mit Ansigt med sin ru Tunge. Om det blot er Venlighed fra dens Side, eller en fremtidig Moders Kærlighed, vides ikke; men da jeg næste Gang hører om Koen, har den kælvet. Kalven slægter mest sin Mor paa, men Faderen kan den ikke lyve sig helt fra — det er en Elg.

Klokken om dens Hals faar jeg forærende af Naboen. Den er nu forsølvet, og naar jeg ringer med den, mindes jeg Tarzan og Skovens vilde Køer.

Haverne og de sparsomme Marker er alle indhegnet af Stengærder. Sten, der er samlet fra Marken, saa mange, at man slet ikke fatter, at der har været Plads til dem, og hvor de er kommet fra. Endnu ligger der Sten tilbage, men de er saa store, at de ikke kan flyttes, og Ploven maa gaa udenom. Det er et trælsomt Arbejde, men den smålandske Bonde er veltilfreds, arbejdsom og nøjsom. Der er ogsaa et lille Ord, der siger: »Anbring en Smålænding paa en Sten midt ude i en Sø, og han skal nok vide at klare sig.«

Skovens store Stilhed afløstes af Tusmørkets Lyde, Sneppens Træk, Uglens uhyggelige Tuden. Mon det er de samme Ugler, vi saa om Eftermiddagen? Et morsomt og sjældent Syn — et Uglepar med deres 3 Børn — efter Størrelse. Trip—Trap—Træsko — tæt klemt sammen siddende paa en Gren uden at vove at røre sig, af Frygt for at blive angrebet af Dagslysets Fugle, som flyver omkring og skælder ud paa deres Tungemaal. — Tørre Blade rasler, Grene knækker, uvist af hvilken Grund og muligvis, som Selma Lagerlöf siger: »Stod udenfor Elg, Bjørn og Ulv og glanede med undrende Øjne«; men vore Tanker sysler ikke med Uhyrer og Skovguder. — Ilden i Kaminen blusser lystigt og bliver rigeligt fodret med tørt Birkebrænde, Flammerne knitrer, og vi sidder bare og stirrer ind i den, hver med sine Drømme og Ønsker eller bare tanketomme, og det er langt over Sengetid.

Gennem de aabne Døre og Vinduer kigger vi ud paa de mørke Træstammer, der kaster mærkelige Skygger fra den fulde abrikosfarvede Maane og paa den klare Stjernehimmel. Nattens Lyde er nu forstummede og Stilheden saa stor, at man bliver helt bange — venter hvert Øjeblik en ukendt Lyd, men Stilheden vedvarer — Søvnen melder sig sund og drømmeløs.

Nederst: Saa bliver vi enige om et Bad i det klare brune Vand.

Bodil Kjer.

To efterspurgte Stjerner.

JEG har en lille Veninde, der hedder Hanne, og som ligesom alle smaa Veninder fra 8 til 17 Aar vil være Skuespillerinde, fordi det maa være noget af det vidunderligste, naar Folk klapper og sender En dejlige Blomster.

Jeg har ogsaa en anden Veninde, og hun hedder Bodil Kjer, og hende fortalte jeg Hanne om forleden, for hun har det ikke nær saa morsomt og primadonnaagtigt, som Hanne tror. Bodil Kjer bor som bekendt i Frederiksberg Allé, og hendes Timeplan for to Døgn fornylig lød saaledes:

Kloken 5,30 Morgen op og spise et solidt Morgenmaaltid for at kunne være med S-Toget paa »Asa« i Lyngby og spille Hovedrollen i »Elly Petersen«. Klokken 8,30 omklædt og færdigsminket. Uafbrudt Optagelser i tynd Sommerkjole og med muntert Udseende i et bomberamt Atelier uden Vinduer og Døre til Klokken 12,30. I Bil i susende Fart til Det kongelige Teater til Prøve paa »Veninder« Klokken 12,50. Prøve til 14.30, tilbage til »Asa« i Bil, paany sminket for at se saa frisk og yndig ud, som Publikum forlanger. Optagelser og Afsminkning til Kl. 19. Igen i Bil til Det kongelige Teater, hvor hun Klokken 19,30 skulde spille den store Rolle i »En Kvinde er overflødig«. Forestillingen færdig Klokken 22 og Bodil Kjer færdigsminket, og hen ad 23 igen i Bil til »Asa«, hvor hun havde Natprogram sammen med Poul Reichhardt til Klokken 4 næste Morgen. Hun var saa hjemme i sin Seng hen ad seks, og Klokken ti næste Formiddag skulde hun være til Kostumeprøve paa Det kongelige, hvor hun maatte staa ret op og ned hele Dagen og prøve otte forskellige Kostumer med Hatte, Handsker, Tasker, Sko, Strømper, Smykker og Pelsværk. Om Aftenen læse Filmrolle, Radiorolle og Scenerolle og næste Nat Optagelser paa Palladium ved et Skib sammen med Gunnar Lauring i »Otte Akkorder«.

Poul Reichhardt har haft det noget lignende i denne Forsommer. Han spiller den mandlige Hovedrolle paa »Asa« i »Elly Petersen« sammen med Bodil Kjer, samtidig med at han paa Palladium i »Otte Akkorder« spiller en stor Rolle sammen med Poul Reumert. Om Formiddagen prøvede han paa Nørrebro Teater paa »Dummepeter«, om Eftermiddagen spillede han Shakespeare paa Skolescenen, om Aftenen Pengeafpresseren i »Rebecca«. Desuden havde han Radioen og efter Aftenforestillingen Foreninger. Ind imellem om Morgenen Grammofonindspilninger, Sangundervisning, og desuden er han i Stilhed debuteret som Instruktør af Kortfilm.

— — —

Nu er Bodil Kjer og Poul Reichhardt vel nok to af de mest efterspurgte af vore Stjerner, men alligevel! — Alligevel maa man beundre, at Bodil Kjer saa faar Tid til og Interesse for ogsaa privat at se saa sød og bedaarende ud, som hun gør. (Jeg glemte forresten, at Det kongelige Teater ogsaa midt i det hele sendte hende paa Tourné til Lolland og Falster, og at Poul Reichhardt stadig tager sig Tid til at sende Fotografi med Autograf som Svar paa de Stabler af Breve, han modtager med hver eneste Post).

Set og

Poul Reichhardt.

I Forhør.

EN af mine Venner er Direktør for en af Byens mest eksklusive Restauranter, og han modtog forleden til sin Forbavselse en Tilsigelse fra Politiet om at møde paa Politigaarden. Mødet formede sig saaledes omtrent:

»Deres Navn?«

— — —

»Alder?«

— — —

»Gift?«

»Nej!«

»Skilt?«

»Ja.«

»Betaler De Bidrag?«

»Ja.«

»Hvormeget?«

— — —

»Politiet har konstateret, at to af Gæsterne paa Deres Restaurant har spillet.«

???

»Vi har faaet at vide, at de har spillet om en Middag, de har nydt i Deres Restaurant den og den Dato.«

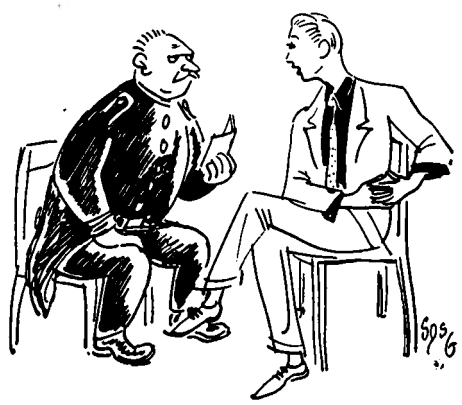

»Hvordan har de spillet?«

»Gæsterne har dels raflet og dels spillet med Tændstikker.«

»Vi har ikke udleveret Raflebægre.«

»De havde selv Terninger i Lommen, men Tændstikkerne har de faaet paa Stedet.«

Nu er vi spændt paa at høre, hvorledes denne Sag ender for Restauratøren, som der er rejst Tiltale imod. For det bliver vist noget af det vanskeligste at komme til Livs i den internationale Restaurationsverden, at selv de pæneste Mennesker gætter med Tændstikker om, hvem der skal betale dit eller dat. Kan Restauratøren overhovedet blande sig ind i det? Naar han bare faar sin Regning betalt, kan han jo være ligeglad, hvem der gør det.

En Autodidakt.

PAA den Udstilling, der fornylig afholdtes i Kunstindustrimuseet af Landsforeningen Dansk Kunst-Haandværk og Kunst-Industri, lagde man mellem de mange fine og kendte Navne Mærke til et nyt Navn, der udstillede Ting, man ikke tidligere synes at have set. Det var Jens Quistgaard, der ikke hele sit Liv skal hedde »Berthe Quistgaards Fætter«, ved De nok. For han viser som selvstændig Kunstner sit eget Fysiognomi, og selv om han er uddannet som Tegner dels paa Teknisk Skole og dels hos sin Fader Billedhuggeren Harald Quistgaard, er han som Kunstner Autodidakt, idet han aldrig har lært den Metier, han har specialiseret sig i, men lige fra sine tidligste Drengeaar har smedet i Sølv og Jern og arbejdet med Træ, Ben, Læder og mange andre Ting. Paa Udstillingen i Kunstindustrimuseet lagde man Mærke til hans skønne

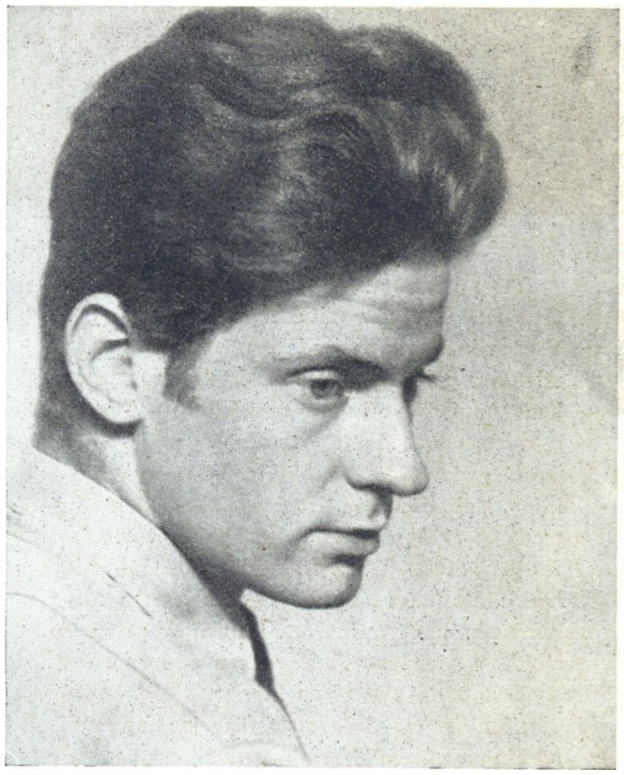

Tegneren Jens Harald Quistgaard.

Jagtknive af Staal, Sølv og Elfenben, Smykkerne og Kanderne i drevet Sølv, f. Eks. det plastisk dekorerede rørformige Sølvarmbaand, Jernsmykkerne med de raffinerede Guld- og Sølvprydelser og Perlerne af Sølv og Emaille. Lige fra han var Barn, har Jens Quistgaard indset, at for at faa Forstaaelse af de forskellige Materialers Ydeevne maa man selv lære dem at kende ved at arbejde med dem, og hans Interesse har da ogsaa vist sig at være lønnende, idet han gennem sine mange Eksperimenter og Forsøg har fundet ind til nye Idéer og praktiske Metoder, der paa Resultaterne viser en Harmoni mellem den kunstneriske Idé og den haandværksmæssige Udførelse. Jens Quistgaard, som endnu er meget ung, vil blive et af de Navne, man lægger Mærke til.

Van Gogh Legatet.

DEN talentfulde unge Maler Cecil Valeur fik forleden tildelt Van Goghs Rejselegat, hvorfra der dog i Aar paa Grund af Forholdene er frataget Klausulen om, at det skal bruges til at rejse i Holland, Belgien og Frankrig. Jeg er ikke sikker paa, at i hvert Fald ældre Kredse kender Cecil Valeurs Navn; men Ungdommen kender ham og flokkes om ham og hans Skole, baade naar Undervisningen foregaar i Atelieret herhjemme, eller naar den som i gamle Dage forlagdes til Montparnasse. Midt i det internationale Bohêmeliv kunde man møde en Flok paa en Snes Stykker unge glade danske Kunstnere med Cecil Valeur i Spidsen studerende Pariserlivet ved Dag og ved Nat. Og Reklame-Fagfolkene kender ham, for han har

Sket

Maleren Cecil Valeur.

flere Gange med sine karakteristiske Plakater, der er saa fransk inspireret, vakt Opmærksomhed om sit Navn.

»Hvordan begyndte Deres Uddannelse?«

»Jeg gik paa Malerskole herhjemme, indtil jeg traf en Maler, der foreslog mig at tage til Paris. Det gjorde jeg, men har egentlig senere fortrudt det. Jeg var altfor ung dengang og var ligesom ikke moden nok til at modtage de mange nye Indtryk — malerisk set, menneskeligt havde jeg en vidunderlig Tid dernede. Jeg boede i den lille morsomme Gade Rue Chaplain lige bag Dome i Maison Watteau, det skandinaviske Akademi i de 4½ Aar jeg var dernede, og i den Tid gik jeg paa Malerskole og malede under saa kendte Navne som Gromaire og Frilsz, ligesom jeg udstillede paa baade Maison Tuillerie og Salon d'Autonne. Saa pludselig brød jeg af og rejste hjem, og for at kunne eksistere herhjemme maatte jeg give mig til at lave Plakater. Først nu for fem Aar siden begyndte jeg at male for Alvor igen og lod altsaa Plakaterne i Stikken, de to kan ikke forenes, for er man først begyndt at male, tager Maleriet al Ens Tid.«

»Har De ogsaa udstillet herhjemme?«

»Ja, lige da jeg kom hjem, havde jeg en Separatudstilling hos Bo, som imidlertid ikke vakte særlig Opmærksomhed; samme Efteraar udstillede jeg paa Kunstnernes Efteraarsudstilling og atter paa den sidstnævnte Udstilling i 1937.«

»Hvordan har De saa ellers klaret Dem?«

»Jeg har været paa Aktier i fem Aar, og nu har jeg altsaa faaet Van Gogh Legatet, men de Penge skal nu bruges til at holde en Udstilling for — jeg haaber til næste Efteraar.«

»Og efter Krigen — hvad vil De saa?«

»Saa vil jeg gerne stadig blive herhjemme, fordi jeg tror, at Skandinavien bliver en Slags Kunstcentrum, selv om jeg selvfølgelig meget gerne vil rejse i mine Ferier — og naturligvis helst til Frankrig og atter genopleve det Land nu, da jeg tror at have fundet ind til min naturlige Udtryksform. Forøvrigt har jeg stor Lyst til at illustrere Bøger, og for Øjeblikket arbejder jeg med Illustrationer til hele to Bøger, som udkommer til Efteraaret.«

Ferien nærmer sig.

HAR De rigtigt gjort Dem klart, at Sommerferien nærmer sig med foruroligende Hast, og er det gaact op for Dem, at de ti Pund, De Nytaarsdag bestemte Dem til at tabe, ikke er kommet bort endnu? Nu er der ikke længe igen, men hvis De for Alvor tager Dem sammen, kan De alligevel naa slank som en Nymfe at kaste Dem i de salte Bølger, for jeg sidder med et Eksemplar af *Vogue* i Haanden, og deri staar en Kur, der hedder »Ni Pund paa ni Dage«. Jeg har prøvet den, og den er virkelig god. Og enten De nu stræber efter at faa Venusmaalene fra Milo eller fra Hollywood, vil De ikke fortryde Kuren. Apropos Venusmaalene, har De dem præsent? Venus fra Milo var jo lidt fyldigere, end vi bruger nu. Hun var 202 cm høj, havde en Hals paa 45, Bryst 105, Taille 102, Hofte 116. Hollywood-Pigen af i Dag er i tilsvarende Maal 165 — 33 — 88 — 60 — 90.

1. Dag: Morgenmaaltid: ½ Grapefrugt, en Kop Kaffe uden Sukker og Fløde.
   Frokost: 2 Stk. ristet Franskbrød uden Smør med et lille Stykke Kylling paa og to Tomater.
   Middag: En lille Skive Kød (hvad De kan faa fat i), tørstegt, med Grønsalat med lidt Citronessens. et Æble.
2. Dag: Morgenmaaltid: Et Glas Orangejuice (af Appelsinessens).

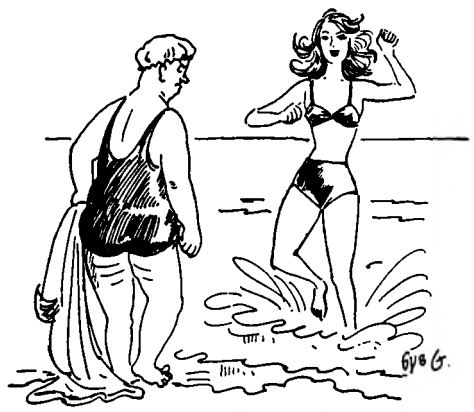

   Frokost: Røræg af to Æg, 2 Stk. Knækbrød uden Smør.
   Middag: 2 Lammekoteletter med stuvede Gulerødder. ½ Grapefrugt.
3. Dag: Morgenmaaltid: ½ Grapefrugt. 1 Kop Kaffe, stadig uden Sukker og Fløde.
   Frokost: Minute steak med to Tomater.
   Middag: Minute steak med hel Spinat og Grønsalat.
4. Dag: Morgenmaaltid: 1 Kop Kaffe og en Appelsin.
   Frokost: 2 Lammekoteletter med to Tomater.
   Middag: En Kalvekotelet med to kogte Gulerødder og Grønsalat med Citronessens. ½ Grapefrugt.
5. Dag: Morgenmaaltid: 1 Kop Kaffe og en Appelsin.
   Frokost: 2 Stk. ristet Brød med meget skrabet Smør. 1 lille Glas Orangejuice.
   Middag: 2 Lammekoteletter med lidt Grønsager. Et Æble.
6. Dag: Morgenmaaltid: Et Glas kogt Vand med Citron.
   Frokost: Et Stk. ristet Brød med Skinke og skrabet Smør. 1 Stk. med en tynd Skive Ost.
   Middag: En Kalvekotelet. Grøn Salat med raa Agurkeskiver. ½ Grape.
7. Dag: Morgenmaaltid: En Kop Kaffe plus en Appelsin.
   Frokost: En Frugtcocktail. ¼ Kylling med grøn Salat med Citronsaft. 1 Stk. syltet Pære.
   Middag: Røræg af to Æg med Tomatskiver.
8. Dag: Morgenmaaltid: En Kop Kaffe og ½ Grapefrugt.
   Frokost: Omelette af 3 Æg. 1 Stk. ristet Brød uden Smør.
   Middag: 2 Lammekoteletter med stuvede Gulerødder. ½ Grapefrugt.
9. Dag: Morgenmaaltid: En Kop Kaffe og en Appelsin.
   Frokost: Røræg af 3 Æg og Skiver af en Tomat. ½ Æble.
   Middag: Lidt stegt Helleflynder med grøn Salat. Appelsinskiver.

Den raffinerede Bar.

Tre × tre Meter.

I den gamle Patricierejendom »Sølvgaarden« i Sølvgade har Rasch Vinhandel i Løbet af det sidste Aarstid indrettet sig, og Husets Ejer, Vinhandler Svend Aage Rasch, har især faaet indrettet sig et bedaarende Hjørne paa en lille Restplads paa ikke mere end tre Gange tre Meter. Her har han faaet lavet den mest henrivende og lækre Bar med Plads til lige ved 3000 Flasker, og Idéen er saa god, at den maa kunne efterlignes selv under meget smaa andre Forhold. Rummene er skilt af i Maal, der passer til Flaskebundenes Bredde, og mellem hvert Lag Flasker — der ligger tre Rækker ind mod Væggen — ligger Hyldepinde. En særlig Væg er cementeret og indlagt med Drænrør, og heri lægges Resterne. Hvert Rør er i Bunden foret med Pap, og Forsiden af Cementafdelingen er malet i brogede Kulører, der harmonerer med Bar'ens øvrige Egetræsbeklædning. Foran en lille næsten hvid Svinelædersofa staar et rundt Bord, hvis Plade løber paa Kuglelejer, saa Værten kan skænke for sin Gæst ved at dreje Bordpladen rundt mod sig selv og blot ved et automatisk Tryk lade den standse igen lige ud for Gæsten. I et Vægskab med Aircondition staar altid kolde Sodavand, og i et andet Hjørne findes et lillebitte elektrisk Køkken med en Staalvask, varmt og koldt Vand og et lille Porcelænsskab med en raffineret Indretning: I Stedet for Hylder staar inden i Skabet et Stativ med tre runde Bakker over hinanden, der ved et Skub drejes fremad, saa man ikke behøver at række ind over til det bagerste, men altid kan dreje det frem til sig, man ønsker. Under Skabet staar et lille firkantet Egetræsbord paa Kugler og med hollandsk Udtræk til at trille rundt som Anretterbord. I det fladest mulige Skab staar en Stige, saa man kan naa de øverste Hylder, og i et træindbundet Kartotek kan man paa et Minut slaa op, hvor hver enkelt Vinsort ligger, hvor mange der skal være tilbage o. s. v. At Belysningen er dæmpet og passende for et saa specielt Lokale, at Gulvet er Egetræsparket og Indgangsdøren polstret med rødt Skind tilføjes blot for en Ordens Skyld.

Hvad skal vi gøre for at glæde vore Venner?

Tekst: INGE ABRAHAMSEN
Foto: JOHN JØRGENSEN

Øverst: Fru Grethe Heger har holdt sit Bord i ganske lyse Farver. Dugen er fraisefarvet og Stellet hvidt med Guldkanter.

Midten: Paa en sjov sandblæst Karaffel staar Cocktail'en parat, og ved Siden af den de smaa appetitvækkende Canapéer.

Nederst: Journalist Frk. Golbæk inviterer paa »Parisermad«.

FRU GRETHE HEGER modtager sine Middagsgæster med forskellige Drinks og smaabitte appetitvækkende Canapéer belagt med Kaviar, Skinke rullet om grønne Oliven, Rejer med Mayonnaise, Osteletter med Radiser og saa videre, og naar alle er samlede, gaar Gæsterne ind til det festligt pyntede Middagsbord, der i sig selv virker som et Solstrejf med den pragtfulde overbroderede fraisefarvede Lærredsdug, paa hvis Midte der staar skønt italiensk Majolica, pyntet med yndefulde Buketter holdt i skære fraise Toner, som harmonerer yndigt med Stellet, der er hvidt med Guldkanter.

Middagen er, som en Franskmand vilde have komponeret den, og virker let og sommeragtig.

Først serveres klar Suppe med Ærter og pyntet med Kørvelblade og haardkogte Æg, der er presses gennem en Si og paa den Maade leder Tanken hen paa Rivieraens første Mimoser. Hertil bydes smaa runde Kugler rundt lavet af Vandbakkelsesdejg, fyldt med finthakket Skinke og Mandler og bagt let i Ovnen lige inden Serveringen.

Andenretten er stegte og kogte Fiskefileter med Aspargessnitter og hertil store bagte Kartofler, der er udhulede, derefter fyldt med Rejer og til Slut atter varmet i Ovnen.

Tredieretten bestaar af stegte Haner, Ærter à la bonne femme, Løg, Bacon, hakket Persille. Artiskokbunde skaaret ud i smaa Firkanter og Pindekartofler. Hertil serveres en Skysovs lavet af en god kraftig Suppe kogt med Tomatpurée, lidt Løg, Timian, Gulerødder og til Slut blandet med Haneskyen.

Som Middagens Clou faar Gæsterne til Slut Husets Specialitet: Florentinerkage, der er let og luftig som et Aandepust og smager himmelsk til Husets sidste Flasker Sherry. Den bages af:

250 g Smør, 250 g Melis, 2 hele Æg, 125 g reven Chokolade, 350 g Flormelis, lidt stødt Kanel og Vanille. Dejgen smøres tyndt ud paa en Ringform, af denne Portion bliver der ca. 20 Ringe, og bages til Ringene er lysebrune og sprøde. Lige inden Kagen skal paa Bordet, lægges Ringene lagvis med Flødeskum iblandet haard Nougat og overtrækkes til Slut med Chokolade.

JOURNALIST OLGA GOLBÆK har boet otte Aar i Frankrig, og det vilde være ganske utænkeligt, at hun vilde servere andet end fransk Mad for de Venner, der kommer og besøger hende paa hendes Ungkarlehybel.

Bordet dækker hun med en ternet Dug, hvorpaa staar blomstrede Fajancetallerkner, og efter en Absinth Cocktail, der straks faar Vennerne til at mindes Dome, hvor de hver Aften mødtes til netop den samme Drink for at udveksle Dagens muntre Pariscroplevelser eller deres filosofiske Betragtninger over Tilværelsens mange Mærkværdigheder, serverer Frøken Golbæk en dejlig Bouillebaisse, hvortil er anvendt: Søtunge, Aal, Makrel, Stenbider, Pighvarre, Muslinger, Jomfruhummere og eventuelt Hvilling. Hakkede Porrer og Løg samt Tomatkød steges let i Smør, tilsættes Fiskeben og Hoveder, krydres med Safran, Hvidløg, Peber og Salt, overhældes med Hvidvin og Vand og koges i ca. ½ Time. Muslingerne og Hummerne koges for sig, mens Fisken parteres og kommes i en Gryde, hvori hældes den afsigtede Suppe og Fonden fra Muslingerne. Dette koger nu ca. et Kvarter, tilsættes lidt hakket Persille og Olivenolie og anrettes med alt det

Øverst: Fru Godsejer Pahls lille Datter Marguerite blev døbt forleden, og »Daabsbordet« var en Overdaadighed af rosa Lys, lyserøde Roser og smaa Violbuketter.

Nederst: Ingeniør Skærbæks Jubilæumsbord med smaa blomstrende Æbletræer, Skaale med grønt Vand, hvori svømmede smaa Skaallys og duggraa Azaleaer.

øvrige. Suppens Overflade dækkes med ristede Brødskiver gnedet med Hvidløg.

Frøken Golbæk har ogsaa elskværdigst overladt os Opskriften paa sin »Absinth special«, der rystes af:

Halv Absinth, halvt Vand, et Stænk Grenadine, et Stænk Angostura Bitter og et Stænk (kun en Ubetydelighed) Citron.

DET kendte Godsejerpar G. Pahl fejrede for nogen Tid siden deres lille Piges Barnedaab, og Fruen havde i den Anledning dækket et ualmindelig smukt Bord, der var som en Hyldest til den lille Evadatter.

Det lange Bord var dækket af en svagt rosa Dug, ned langs Bordet stod fem Dekorationer, en meget stor og fire mindre — et Væld af lyserøde Roser midt imellem svagt rosa Lys, hvis mange Flammer spejlede sig i det tunge Sølvtøj og de pragtfulde antike Glas. Ved Hoveddekorationen stod Statuetter af »Mor og Barn«, ved de mindre smaa Barneskulpturer, og mellem de mange Lys laa Ranker af skiftevis spæde Rosenknopper og smaa Violbuketter.

Menuen bestod af: Skildpaddesuppe. — Fersk røget Laks med Spinat. — Dyreryg med forskellige Salater. — Artiskokbunde med Asparges dyppet i smeltet Smør og dækket af revet Ost. — Tarte à la Marguerite, bestaaende af smaa Mørdejgsbunde fyldt med Hindbær og hældt over med Crème fraiche.

Og var Maden udsøgt, var Vinene det ogsaa, og til de mange Retter fik Gæsterne henholdsvis:

Amontillado. — Liebfraumilch 1939 Rüdesheim. — Chateau Lussac 1934 St. Emilion. — Moët & Chandon Carte Blanche. — Crown Extra 1878 Portwine.

Naar dertil kommer, at Godsejerinden er en straalende Værtinde, er det jo intet Under, at Gæsterne tilbragte en uforglemmelig Aften, og det er vel nok alles Ønske, at den lille Marguerites overdaadige Start her i Livet maa bringe hende megen Lykke og Fremgang.

(Fortsættes Side 31).

Naar *Lavendlerne* blomstrer

ligger der en berusende Duft over Markerne. Den lykkelige, der oplever det, indaander den naturfriske Duft af Tusinder og atter Tusinder af levende Blomster og mærker rigtig det særprægede ved Lavendelduften: det bitre og det krydrede.

Denne typiske Lavendel-Duft fra de friske, levende Blomster har Mouson livagtigt genskabt i den særprægede Duft-Komposition

Mouson Lavendel

»med Postdiligencen«

Brug denne herlige, friske Mouson Lavendel paa varme Dage, og naar De føler Dem varm efter Sport, Leg og Dans — lad den kvikke Dem op, naar De er træt eller ikke føler Dem veltilpas.

Kendere foretrækker denne friske, særprægede Mouson Lavendel »med Postdiligencen«. Den er sportslig, frisk, bittert krydret og dog mild.

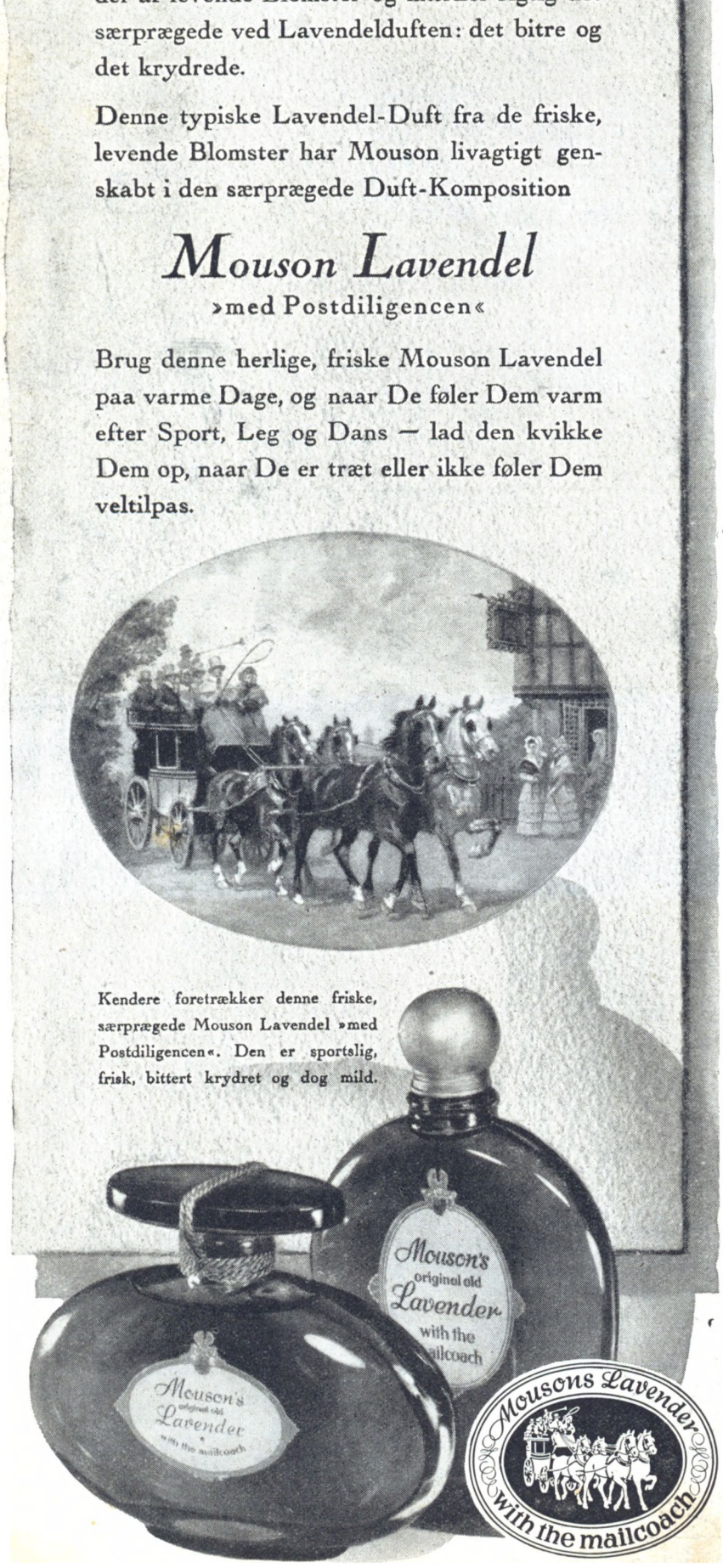

HUSK MÆRKET »MED POSTDILIGENCEN«

Generalrepræsentant: A. V. Børsgaard & Co. - Amaliegade 36 - København K.

Til Bryllup hos Generalkonsul Th. Olesen

(Se Billederne Side 12—13)

GENERALKONSUL TH. OLESEN, Vedbæk, giftede forleden sin anden smukke Datter Vibeke bort til Fabrikant Bent Ohl, Søn af Fabrikant H. Ohl. Brylluppet fandt Sted om Eftermiddagen i den idylliske Vedbæk Kirke med efterfølgende Middag paa Vedbæk Hotel, hvorefter de 85 Gæster begav sig hjem til Generalkonsulens smukke, moderne Villa for at blive der Resten af Aftenen og det meste af Natten med.

Den blonde unge Brud var iført en enkel Moirétaftkjole, fæstnet til Hovedet i en klædelig Glorie, og i Favnen bar hun en lille fast Buket af hvide Margueriter.

Hvorledes skal vi indrette vore Hjem?

Direkte Svar koster 2 Kr. pr. Værelse

Annie.

Vi tror heller ikke, det vil være godt med det gullige Tapet til Deres lyse Elmetræsmøbler. Saa skal det da være en ganske særlig gullig Farve, men vi er ikke sikker paa, at De selv kan hitte ud af at finde det helt rigtige. De skal meget hellere netop til Deres Møbler finde noget moderne Tapet, f. Eks. med et graat Mønster paa en grøn Bund, men De maa saa naturligvis have en Stofprøve med, at De ikke faar et Tapet, hvis grønne Farve jamrer mod Stolenes helt anden grønne Kulør. De maa endelig ogsaa til Deres Møbler tage et meget moderne Mønster i Tapet. Det er altid praktisk, hvis man bruger sin Radiogrammofon meget, at kunne naa den bekvemt fra den Stol, hvori man sidder og læser eller syer. De har jo allerede selv erfaret, at ingen gider rejse sig for at indstille paa en anden Station.

Til Fru Laurine.

At Deres Tapet er lyst, behøver ikke at betyde, at det er moderne eller smukt. Det kan være endog meget lyst og alligevel baade umoderne og rædselsfuldt. Og vi tvivler paa, at De kan faa det hyggeligt i en Stue, hvor De med Djævlens Vold og Magt midt paa Gulvet vil have staaende et aflangt firkantet Bord med 8 stive Stole, hvor De vil bibeholde 5 Døre, hvoraf vi efter Planen kan se, at i hvert Fald de 2 er overflødige, naar De absolut fra det ene inderste Karnaphjørne vil have staaende en Divan med højt Hovedgærde skraat ind i Stuen, og hvor De i det andet Hjørne ikke vil give Afkald paa et opretstaaende Mahogniklaver. Det maa ogsaa se grusomt ud midt for Døren ud til Altanen, at der staar et lille rundt Klubbord, ved hver Side flankeret af to højryggede Armstole og med en meget høj Øreklapstol midt for, ogsaa med Ryggen ind mod Stuen. De kan da umuligt kikke ret meget ud af de Vinduer eller bruge den Karnap til noget videre. De bryder Dem heller ikke om grønne Planter, skriver De, da Deres Møbelbetræk er meget blomstret, sort i Bunden og overmønstret med Blade og Blomster i gyldne og bronce Farver til Møblernes mørke Egetræ og Gardinernes blomstrede Mønstre. De forlanger Umuligheder, for De vil have det hyggeligere og helt anderledes, end De kan, men De vil ikke forandre en eneste af de Ting, der gør det hele haabløst. De forlanger virkelig det utrolige af os. At der er fast Tæppe over hele Gulvet, er ingen Grund til, som De skriver, at man ikke maa gaa paa noget af Tæppet, men absolut skal gaa og falde over Møblerne alle vide Vegne.

Sonja i Sverige.

Vi er ikke klar over, om den Væg, der er beklædt med Bambusstænger med Kongevin, er i Dagligstuen, for i saa Fald maa De, hvis De ikke vil give Afkald paa Bambusstængerne, indrette Dagligstuens Møbelkøb efter dem. De kan nemlig ikke have f. Eks. forgyldte Rokokomøbler eller lystlakerede Louis XVI Møbler og Brokade til Bambusstænger, og det er ogsaa svært for os at raade Dem til at købe Møbler, naar vi ikke ved, hvormange Penge De disponerer over.

Det lyder udmærket til en Dagligstue at købe en Sofa, tre Lænestole, et Sofabord og en lav Bogreol, men vi er ikke saa glade for, at De vil have det altsammen i Kubamahogni. Til Opholdsstuer bryder vi os i det hele taget ikke meget om hele Møblementer, og vi bryder os ikke engang om, at Sofaen og alle tre Lænestole skal være betrukket med det samme Stof, eller at de tre Lænestole skal være ens.

Det, De først og fremmest skal tænke paa — til en Daglig- og Opholdsstue — er, at Møblerne er lave og magelige, og vi foreslaar Dem, at i hvert Fald den ene Lænestol bliver en god Øreklapstol. Sofaen kan næppe staa andre Steder end paa Væggen mod Nord, og det er formodentlig rigtigt, at der kun er det ene Vindu over Varmeapparatet mod Vest. I dette Vindu maa De jo have Deres grønne Planter, og der skulde ikke være noget i Vejen for, at De ogsaa kunde have grønne Planter paa Væggen ved Siden af nede fra Gulvet, som De gerne vil have det, og det kan endda være, at De ogsaa kan faa Planterne til at trives op ad de øvrige Vægge, men det afhænger af, hvor der er Vinduer i Spisestuen, og det har De desværre ikke angivet paa Deres Tegning.

Til Deres Spisestue i Empirestil af Pyramidemahogni med blaagrønt Silkebetræk kan vi heller ikke rigtig tænke os Bambusstængerne. Det er ikke, fordi vi har noget imod Bambusstænger, men i hvert Fald her i Danmark har hvertandet ungt Hjem det nu, og det passer absolut bedst til helt moderne Møbler med kulørte Hessianbetræk, til Renæssancekister maaske og Murstensreoler og absolut aldrig til nogen Stilart, der kræver polerede Møbler.

Vi vil gerne hjælpe Dem mere, hvis De vil sende os udførligere Oplysninger.

Moderne franske Noveller

Thaning & Appels Forlag. Kr. 7,75.

NU foreligger femte Bind i Forlagets fortrinlige Serie af moderne Novelleantologier — nemlig »14 moderne franske Noveller«, udvalgt af Tage Brüel og oversat af Karen Nyrop Christensen. Novellerne er meget forskelligartede. Den længste og vel nok vægtigste er Julien Greens »En rejsende paa Jorden«, der i Dagbogsblade og Breve skildrer en ung religiøs Særlings Skæbne. Endvidere er der gode Bidrag af Georges Duhamel (bl. a. »Vraget«, der handler om en Stranding paa den franske Kyst), Jules Romains (»En Lynchning i Rue Rodier«), François Mauriac (der i »Knivstik« med skarp psykologisk Sans fortæller om Forholdet mellem en berømt Maler og hans Kone) m. fl. Derimod vil André Gide's mange danske Beundrere sikkert blive skuffet over hans »Den fortabte Søns Hjemkomst«, der er en uheldig Omskrivning af Bibelens Lignelse. Men i det store og hele er det et godt Udvalg af fransk Novellekunst, der præsenteres i Bogen, der sammen med de fire tidligere (amerikanske, engelske, russiske og svenske) giver et interessant og repræsentativt Tværsnit af den moderne Verdenslitteratur.

J. R.

Mod Havens Farvepragl...

og til Byens solhvide Gader — paa enhver Baggrund lyser en Westerby Model med eksklusiv Ynde.

Den stilfulde Dame sværger til blaat og hvidt og Prikker har nu en egen sommerlig Charme.

Linien varierer fra det slanke Svøb af bløde Stoffer, der tegner den kvindelige Silhuets Konturer, til de kække Sportskjolers friske Charme.

Nye Detailler i Ærmer giver denne Sommers Mode sit Særpræg.

Westerby har ogsaa enkelte af de farvestraalende Modelkjoler i Helsilke eller fin Bembergsilke, der er Ønskekjolen til Højsommerens lune Dage.

Er den kombineret med en ganske let ulden Frakke, hvis Foer gentager Kjolens Stof — ja, saa er man helt paa Højde med den gode Tids Elegance.

Modens dristige Farvesymfoni kulminerer i denne raffinerede deux-piece, inspireret af van Gogh's Solsikker, lysende paa sort Bund.

En Westerby Model er nu altid i en Klasse for sig.

Den øverste Model er en fin og yndefuld blaa Kjole i Schweizer-Bembergsilke med hvide Prikker og hvide Brømmer indsat i det prikkede Stof. Ærmerne med den tyldige Vidde om Albuerne er en typisk ny Detaille. — Modellen til venstre er en elegant deux-piece i blødt smygende Silke, hvis solberuste Farvespil i sorte, grøngyldne og brungule Nuancer straks drager Blikket beundrende til sig.

WESTERBY

Modeller

VIDENSKABELIG
SKØNHEDSPLEJE
•
LÆGEEXAMINERET
•
FRISERING

FRU Lorée's KLINIK

ØSTERBROGADE 39 I
TLF. ØBRO 3913

Der anvendes Ghazal-Præparater til alle Behandlinger.

Breining's

LUKSUS
NEGLELAK

12 Nuancer

2.25

En gros: Madsen & Wivel, København

FØDDERNE

Foraars-Turene kræver gode Fødder!

— og den Sag klarer vore kyndige Damer med en omhyggelig *Pedicure*, der giver Fødderne helt nyt Liv og Velvære. Det er iøvrigt muligt, at det vilde være en stor Hjælp for Dem, om Deres Fødder blev støttet af Dr. Lettermanns plastiske Indlæg. Og husk: Kombiner Deres Besøg hos om med en omhyggelig *Manicure*.

Venligst aftal Tid forud paa Telf. PAlæ 13 13 — 74 15

KNUD WOLD A/S

Kongens Nytorv 23
ved Østergade

Sundhed og Hygiejne

BREVKASSE

»Fru Grethe« spørger:

Bliver der givet Thyreoidinpiller ved Stofskiftelidelser i Biskjoldbruskkirtlen? Bliver der givet, baade hvis der afsondres for lidt, og hvis der afsondres for meget Parathyreoideahormon? Er det her ligesom ved Skjoldbruskkirtlen Jodmangel, der bevirker, at Biskjoldbruskkirtlen ikke arbejder normalt? Eller er det Mangel paa Kalk og D-Vitamin?

Svar: Deres Brev indeholder mange Spørgsmaal og Misforstaaelser. Man kan saaledes ikke tale om Stofskiftelidelse i Biskjoldbruskkirtlen. Ej heller kan man sige, at det er Jodmangel, der bevirker, at Skjoldbruskkirtlen arbejder normalt, selv om Jodet spiller en betydelig Rolle.

Hvis Biskjoldbruskkirtlen arbejder for stærkt, udskiller meget Hormon, afkalkes Knoglerne, Blodets Calciumindhold forhøjes og der udskilles en enorm Mængde Kalk i Urinen. Symptomerne paa afkalkede Knogler er Smerter i Ryg, Lænd, Arme og Ben. Endvidere Tilbøjelighed til Knoglebrud uden ydre Foranledning. — Kalkuskillelsen i Urinen kan give Anledning til Udfældning af Kalksalte i Nyrerne og Urinvejene.

Aarsagen til den forøgede Funktion af Biskjoldbruskkirtlen er næsten altid en lille Svulst i Kirtlen. Behandlingen bestaar i at fjerne Svulsten eller den syge Kirtel. Operationen er vanskelig, men giver gode Resultater.

Hvis Biskjoldbruskkirtlen ikke producerer tilstrækkeligt Hormon, bliver Sygdomsbilledet og Behandlingen helt anderledes. Det mest udprægede Symptom er Tetani (en Slags Stivkrampe) samtidig med en Formindskelse af Kalkindholdet i Blodet.

Lidelsen optræder baade hos Børn og Voksne. Hos Børn er Aarsagen næsten altid forkert Ernæring med D-Vitaminmangel, og hos Voksne næsten altid Følgerne af Operation paa Skjoldbrusk- eller Biskjoldbruskkirtlen.

Behandlingen af et Krampeanfald bestaar i at sprøjte en Kalkopløsning direkte ind i Blodet, hvorefter Anfaldet meget hurtigt svinder. Den øvrige Behandling er mere kompliceret. Kalktilførsel gennem Munden (Tarmen) selv i meget store Doser er ikke nok. Man har forsøgt at give Parathormonet, men det er meget dyrt og synes i det lange Løb ikke at være helt sikkert i Virkningen.

Det eneste effektive Middel er D-Vitamin til Stadighed.

Dr. Gu.

Svar til »Fru B.«:

Ens første Tanke er, at De lider af Blodmangel og er for mager. Da De intet har oplyst om Højde og Vægt, kan jeg ikke danne mig noget bestemt Billede af Dem. — Hvis De spiser nok af fede og søde Spiser og ikke er bange for at blive fed, kan De regne med at føle Dem varm. I øvrigt tyder hele Beskrivelsen paa, at Dercs Nervesystem er i Uorden, og at Klimakteriet er begyndt med Symptomer, som De ikke selv ænser. Menstruation er det øjensynlige, men De maa huske paa, at der sker meget, man ikke kan se. — Principielt kan jeg ikke her i Bladet anvise Dem en bestemt Specialist.

Dr. Gu.

Svar til »Stadig Læser i Vejle«:

Daarlig Aande er Tegn paa, at Funktionerne er i Uorden et eller andet Sted. Da De er opereret for Kæbehulebetændelse for mange Aar siden, vil det være nærliggende at søge Aarsagen i Kæbehulerne eller i Pandehulen. Lad en Specialist gaa Dem efter. — Mave og Tarm kan virke saa sløjt, at Gærings- og Forraadnelsesprocesser sender en ækel Stank ud igennem Munden. Dette er nok den hyppigste Aarsag til daarlig Aande. Selv om de fleste Mennesker har daglig Afføring, er det kun de færreste, der faar Endetarmen tømt ordentligt ud til Hverdag. Dette har stærk Indflydelse paa hele Personens Odeur — herunder ogsaa den daarlige Aande.

Tænder og Mund bør naturligvis holdes rene. Trods alle Anstrengelser, lykkes det dog ikke altid at fjerne daarlig Aande. Det er i saadanne Tilfælde et Forsøg værd at sterilisere hele Organismen med Sulfonanider eller behandle Tarmene med Desinfektionsmidler.

Dr. Gu.

Da det har vist sig, at mange af vore Læsere ønsker direkte Svar paa de Spørgsmaal, de stiller til vor Lægebrevkasse, gør vi opmærksom paa, at dette kan ske, dersom der indsendes 4 Kr. pr. Spørgsmaal plus Porto.

Deres Hjem —
fotograferer Andresen-Billeder, Ordrup
Tlf. Ordrup 6516 v

Ghazal

Deres Skønheds Skatkammer.

De fine diskrete Ghazal Præparater indeholder Skønhed og Charme — til *Dem*.

LA SUSANNE CRUSÉ A/S — TLF. C. 8320

Hvorfor resignere?

Endnu i Dag er der Mennesker, som med et Suk affinder sig med deres kunstige Tænder, der vitterligt skæmmer Ansigtet og gør Maaltiderne til en daglig Plage. Men hvorfor resignere, naar vi kan hjælpe Dem? En Omstøbning eller en mindre Rettelse af enkelte Tænder er maaske tilstrækkeligt. Kom til en gratis raadgivende Konsultation.

ANNA KRESTENSENS TANDTEKNIK

VESTERBROGADE 70 — C. 58 51
NØRREBROGADE 171 — TAga 38 15
AMAGERTORV 2 — PAlæ 45 82
NYKØBING F.: Østergade 20, Tlf. 147
AARHUS: Sct. Clemens Torv 8, Tlf. 412
AALBORG: Vesterbro 89, — Tlf. 402
ODENSE: Vestergade 51, — Tlf. 91 60
KOLDING: Rendebanen 6.

Daglig Kl. 8.30—17, Lørdag til Kl. 12
Anden Tid efter Aftale

For special klinisk Behandling mod Haaraffald og Skæl holder jeg daglig aabent fra 3—6, og ellers Træffetid pr. Telefon Øbro 5282.

Det er lige saa naturligt at bevare sit Haar som sine Tænder.

ERIK LEISNER Rosenvængets Allé 1
Hj. af Østerbrogade 66.

Privat Fødeklinik

Klinik for Fødselshjælp og Kvindesygdomme.
Fast Lægetilsyn (evt. Deres egen Læge.)
Uddannede Sygeplejersker.
Indskrivningsdage Onsdag og Lørdag 13—15.

Fhv. Sygeplejerske, Jordemoder
Fru F. Nyholm
(tidl. Lyngbyvej 62)
Rosenørsallé 6—8, Nora 9201 (3 Ledn.)

TP

Som Københavns største Specialforretning er vi i Stand til at yde Publikum den bedste Service i Sygeplejeartikler, Artikler til Børnepleje og Børnetøj. Vore Udsalg er centralt beliggende overalt i København.

ThygesenPoulsens
SYGEPLEJE
FORRETNINGER

STUDENT

JEG husker saa tydeligt den Dag i Sommer, da jeg blev Student. Den var mildest talt forvirret

Jeg startede om Morgenen, før en vis Mand fik Sko paa — selvfølgelig i øsende Regnvejr — i hvid Kjole, hvide Sko og nylavet Haar. Det var ikke opmuntrende.

Men overstaaet blev det da, selv om Vorherre ikke spillede sin Rolle i Triumftoget særlig godt — hele Dagen bogstavelig talt faldt Regnen ned fra en blygraa knugende Himmel.

Det er noget sært noget det at blive Student. Det er, som kan man ikke rigtig forstaa det — ligesom det sikkert vil vare nogle Dage, inden vi rigtig fatter det, naar Krigen engang holder op. I flere Aar har man kun drømt om den Dag, da Dørene vilde blive slaaet op ud til Livet, Friheden og Selvstændigheden, og Drømme plejer jo ikke saadan definitivt at gaa i Opfyldelse. Derfor er det sært. Det stadige Omkvæd til alt har været: — Naar jeg bliver Student — og nu ved man pludselig ikke rigtig, hvordan man skal ende sine Sætninger.

Saa kom jeg hjem med Huen og Regnvejrskrøllerne, og var selvfølgelig helt og fuldt Dagens Mand. Jeg startede med Champagne paa fastende Hjerte — og dernæst stor Frokost, og saa var jeg mildest talt svævende salig, og hvor jeg viste mig hos mine tre Tobakshandlere, tryllede de Cigaretter frem fra hemmelige Hylder og Skabe.

Jo, det var en stor Dag.

Da vi sent paa Eftermiddagen alle var færdige, skulde vi køre ud i de traditionelle pyntede Vogne og fejres af hele Byen.

Og det var mere end pinligt. Vi var trætte og matte, og Regnen strømmede ned paa de Tørklæder og vaade Frakker, der skjulte Huerne og Pragtklunset, og Pligt havde vi jo til at skraale og juble, saa vi overdøvede alt og alle. Vi fægtede med Arme og Ben som bedre Sprællemænd med Patent-træk-op-mekanisme og skraalede med hæse, falske Stemmer første Vers af Gaudeamus igitur mindst syvoghalvfems Gange. Engang imellem saa vi sammenbidte paa hinanden og hujede et skingrende Hurra ud, som fik Folk til at se opgivende og overbærende paa hinanden og Vinduerne til at klirre. Og saa gloede vi lidt flove paa hinanden og grinede fjollet. Men hvad Herregud — Folket forlangte det, og det skal jo føjes, saa vi blev ved med at bide Tænderne sammen og puste Lungerne op for at faa rigtig Fart i Skraalene.

Paa Torvet stod F. D. F.'s Orkester opstillet i streng Orden med til Lejligheden passende højtidelige Ansigter og gav os en Touche med paa Vejen, og saa stod vi op i de slingrende Vogne, klamrede os til hinanden og gav dem tre Hurra'er mere end flerstemmigt.

Senere gik det hele i Skuddermudder. Nu vilde vi gerne more os lidt selv, og vi følte faktisk Trang til at synge. Men Pokker tog ved den første og bedste Vogn, og de sang noget og vi andre noget andet — og hvis vi sang det samme, var det forskellige Vers og paa hver sin Tid, og saa blev vi selvfølgelig rasende gale paa hinanden og paa Kuskene — glemte de beundrende Folkeskarer og vores egen nyerhvervede Værdighed, skændtes og raabte og truede og skældte ud og bandede og sparkede paa Livet løs. Et Par Stykker trillede ud af Vognene, andre kastede halvvisne, vaade Blomster og Gulerødder i Hovedet paa hinanden, nogle truede med at gaa hjem i Seng, Drengene krævede Øl og Pigerne Solskin og Tørvejr. Sultne var vi selvfølgelig ogsaa, men ingen tænkte paa Middag til os, saa det endte med, at vi sad sure og vrede i Vognene og gnavede paa de halvsnavsede Gulerødder, som en vittig Sjæl havde hyldet os med i Stedet for Buketter.

Derefter gik Turen i nogenlunde Enighed rundt til alle Lærerne, hvor vi blev fodret af med Smaakager, Vin, varm Punch, The og Konfekt, og til Gengæld forlangte de — Bæster, som de jo trods alt er — at vi skulde synge de kære Studentersange for dem. Det blev efterhaanden midt paa Natten, men de Herrer hev pligtskyldigst deres arme, søvnige Unger op af Sengene, og saa sad da hele Familien med rørte Ansigter og lyttede andægtigt efter de hæse, utrættelige Kor, der stadig med ufattelig Energi gik løs paa Gaudeamus igitur. Til sidst var vi ganske rundtossede og følte os som en slidt Grammofonplade, der gentager sig selv indtil Vanvid.

Rektors regnvaade Have blev plyndret for Jasminer og hvide Nelliker, til alle Pigerne lignede mislykkede Hawaiiskønheder efter et uønsket Bad.

Og stadig traskede vi ud ad plørede Villaveje med vaade Strømper og møgbeskidte hvide Sko, der ovenikøbet var ny og klemte.

Hos en af Lærerne blev vi spist af med en lang Tale, der var en hel hul Ordbog af savlende, slebne, glatte Fraser om, hvor *søde* vi var, hvor *unge* og *dugfriske* — medens vi i Virkeligheden følte os vaade og efterhaanden lidt beduggede. Da vi endelig slap derfra, tog vi allesammen hinanden under Armen og repeterede skrupgrinende og fjantende alle de overstadigt uartige Ord, vi hidtil havde mødt paa vores Livs Vej — og det maa tilføjes, at vi udvidede hinandens Forraad betyeligt.

Men nu kunde vi aldeles ikke holde op igen, saa vi endte hos vores arme Nervevrag af en Latinlærerinde, som vi egentlig havde bestemt at skaane. Vi gav hende den ene Serenade efter den anden, men da hun end ikke reagerede paa Skønjomfru, luk dit Vindu op, blev vi enige om at lade hende ligge i det Hjørne af den mørkeste Stue, hvor hun efter al Sandsynlighed havde anbragt sig selv, og jamre og ryste i Fred. Og saa gled vi — ud i Byen, som det desværre ikke lykkedes os at vælte.

Juninatten var tør, diset og duftende, da vi endelig fandt os selv paa Molen, hvor vi dinglede med Benene og sentimentalt følte os gamle og afdankede, medens vi repeterede de sidste tre Aars Begivenheder med utaalelige: — Kan du huske — kan du huske — haha — den var nu mægtig! Og saa fortalte vi hinanden paa seksten forskellige Maader, hvilken straalende Dag, det havde været, og tog hundrede Løfter af hinanden om at mødes igen i København efter endt Ferie.

Mod Solopgangen gik Turen saa hjemad paa Cykel. Og vi var fuldt og helt lykkelige, for vores Liv havde faaet en ny Drøm — et nyt Omkvæd: — Naar vi kommer til København! Færdig med alt det gamle.

Jo, det var en enestaaende, overdaadig Dag — for ikke at sige et Døgn.

Rimonde.

Hudnut Pudder er et Fund for enhver, som sætter naturlig Ynde og Chic højt. Det faas i netop de raffinerede Nuancer og i den specielle Finhed, som lader naturlig Ynde og kultiveret Skønhedspleje forenes til Fuldkommenhed.

Hudnut
THREE FLOWERS

Hvad skal vi gøre for at glæde vore Venner?

(Fortsat fra Side 27).

EN kendt Institution fejrede for nogen Tid siden sit femogtyve Aars Jubilæum, og Ingeniør Skærbæk havde med sin sædvanlige Opfindsomhed og sikre Smag dækket Jubilæumsbordet. Midt paa Bordet var anbragt smaa blomstrende Æbletræer, rundt herom Mosdekorationer, hvori var stukket et Væld af Foraarsblomster, og spredt over hele Bordet stod smaa klare Glasskaale, alle fyldt med gønt Vand, hvori svømmede Azaleaer og smaa hvide brændende Skaalelys, som fremkaldte en Refleksvirkning, der næsten er ubeskrivelig. Ved hver Kuvert stod endvidere Lys formet som Milepæle; de virkede samtidig som Bordkort, idet de forskellige Gæsters Navne var malet herpaa. Menukortene havde paa Forsiden en Kopi af Funktionærernes Gave til Selskabet, nemlig Bomærket af den vingede Tyr, forarbejdet i Mosaik.

For de mange Indbudte serveredes: Champignonsuppe. — Fersk røget Laks med Spinat og pocheret Æg samt Vildsvineskinke. — Bederyg med Grønærter. — Derefter en kold Anretning bestaaende af Gaaselever og Oksetunge paa Croutons og tilslut: Nougat parfait med Chokoladesovs.

Af Vine: Golden Sherry. — Rhinskvin. — 1934. Chateau Talbot, Bourgogne og tilslut: Manzanilla.

Bliv smukkere! Brug
Thora Reilers Skønheds-Præparater.

Hvad gør en Kvinde smuk?

Thora Reilers individuelle Skønhedskur, som forynger og forskønner Huden.

Thora Reilers Fjernelse af generende Haarvækst ved Diathermi, der næsten er smertefri.

Thora Reilers Instituts elegante Haarfarvning, Permanentbølgning og Frisering.

Thora Reilers anerkendte Skønhedspræparater fremstillet efter fineste udenlandske Recepter. — Faas i alle større Forretninger Landet over og hos

Thora Reiler

FØRENDE INSTITUT FOR SKØNHEDSPLEJE
RAADHUSPLADSEN 4 TELF. BYEN 6218—6219

— sanitær Komfort —

Cellox
HYGIEJNEBIND
med runde Hjørner
hos Schou og Tatol
— usynligt • umærkeligt • ufejlbarligt —

Paa Rejse i Juni med
Elizabeth Arden

Elizabeth Ardens personlige Repræsentanter besøger i Juni følgende Byer:

SILKEBORG:
Parfumeriet E. Øvall
31. Maj

AALBORG:
Parfumerie C. Mikkelsen
6.—10. Juni

SKIVE:
Parfumerie „Madame"
2.—3. Juni

AALBORG:
Parfumerie »La Fleur«
12.—13. Juni

AARHUS:
Parfumerie Cecilie Hansen
7.—10. Juni

Abonnementskort til Ansigtsbehandlinger gælder, uanset hvor de er købt, baade til Elizabeth Arden Salonen hos Illum og hos ovennævnte Elizabeth Arden Forhandlere.

Fra min Afkrog

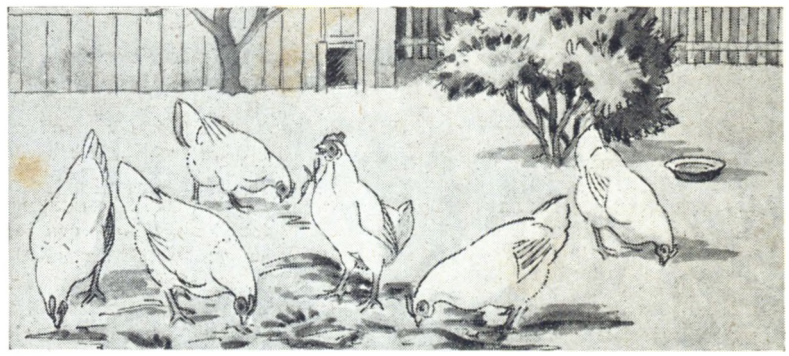

DET var godt, jeg fik pottet alle mine Stueplanter om i forrige Uge, for der kom Byger lige efter, og de har saa godt af at staa ude i Regn efter den Operation, der altid tager noget paa dem, er man end nok saa forsigtig. Og det kan nok være, der har været nok at rive i ude og inde siden! Værst har det været i Urtehaven, hvor jeg har ligget mange Timer daglig og luget de spæde Planter. Efterhaanden kan man faa helt Øvelse i at staa i Krumslutning, men for det meste skifter jeg mellem at sidde paa Halen og ligge paa Knæene. De først saaede Log, Gulerødder, Majroer og Salaten har jeg været igennem første Gang; der var lunt dernede — for lunt, naar Solen brændte, for der staar tætte Hegn af Frugtbuske uden om de lange Bede. Men det er forovrigt rart alligevel at se Planterækkerne komme frem af det Mylder af Ukrudt, der har dækket dem. Saa tynder man ud med det samme og synes, man gør det næsten brutalt, og saa viser det sig dog altid, at man maa gøre det endnu en Gang og endnu strengere.

Mens jeg sad der, kom baade Solsort og Drossel og hentede Føde til Ungerne. Naar man ser, hvor ustandselig de fanger Insekter, alle Ens Fuglegæster, kan man forstaa, hvad de betyder for Havens Trivsel. Der løber ogsaa mange Insekter dernede. Myrerne har deres rensede Gange over Bedet. Billerne kiler af Sted, og der er Edderkopper i Hobetal og af mange forskellige Arter.

Jeg tager en stor Kurv med derned og fylder den med Ukrudtet, kun kommer der ikke Hundepersille i, for den skal være giftig, og heller ikke Nælder, for de brænder de smaa Kaninungers følsomme Snuder, og de sidder og gnider sig ulykkeligt med Poterne af Smerte. Men ellers er det sundt og velsmagende for Dyrene, baade Høns og Kaniner, at faa den meget blandede Kost, der ligger i saadan en Ukrudtskurv. Mit ældste Kuld er i den mest bedaarende Alder, nu ligner de ganske fine Legetøjsdyr, men det kan nok være, de kan ædel Der er Moderen og otte Born, og de sætter utrolig til Livs.

Og Høns kan ogsaa æde Grønt i Pundevis, og man er glad til, dels sparer det paa andet Foder, dels fremmer det Æglægningen, som i Aar er en sand Herlighed. Man kan kun have enkelte Høns; men noget bliver det til alligevel! Og man er ved at rende derned hver Gang, man hører den stolte Kaglen! Ak ja, man er blevet beskeden i sine Fordringer, men har til Gengæld mange smaa Glæder, man for oversaa.

★

Hos Skønheds-Eksperten:
— Kan De ikke anbefale mig noget virkelig godt til Haaret?
— Jo, er Haaret fedtet, saa brug Mørk Crinol og fortsæt Behandlingen med Lys Crinol. Og hvis Haaret er tørt, og De har Skæl, saa brug Lys Crinol med Fedt. Pris pr. Fl. Kr. 3,00 — stor Fl. Kr. 4,35. For den kræsne Smag findes der Crinol de Lux med den herlige Gardenia Duft.
Brug Crinol
En gros: Kaj Mathiasen

ØJET FAAR HVILE — I BRILLEN FRA THIELE
I 126 AAR SKANDINAVIENS FØRENDE OPTIKER
Kgl. Hoflev.

Aktieselskabet
DANSK GALOCHE- OG GUMMIFABRIK

PERLIN grundlagt 1906 LUKSUS-POLISH SORT SKOCREME
Luksus Polish
SKOCREME
Faas overalt
Skandinavisk „Perolin" Fabrik
Grundlagt 1906
København Ø. Central 6649 - 4991

Damer
kassér intet
Vi syer Deres Stof — vi moderniserer Deres Kjoler efter vore egne smarte Modeller **Magasin Rundetaarn. Købmagade 62 64.** Tlf. Palæ 1208, Byen 7082.

Slank paa 14 Dage.
Før korpulent ved stillesiddende Liv og Anlæg for Fedme. Oplysninger gratis og diskret.
Fru Martine Nielsen, Gl. Mønt 37, Box 115, København K.

Blomsterskær til Huden . .
Takket være sin ætteriske Finhed udvisker det fornemme PATTI Pudder enhver Rynke eller Ujævnhed og giver Huden mat og blomstersart Skønhed. Kr. 3,25

IMPERIAL — CENTRAL 10.806

TRÆNGSEL
giver trætte ømme Fødder!
Men efter et RADOX-Fodbad er de atter „udhvilede". RADOX ilter 5 Gange bedre. Sved og Syre trækkes ud af Porerne, og Ligtorne løsnes. — Stor Pakke Kr. 2.25. Faas ogsaa parfumeret og i Portionspakker. — —

5-dobbelt Iltning med
RADOX
En gros: Willy Rasmussen & Co. København.

En dansk Mrs. Miniver

Det vigtigste af alt . . .

DET var Bengt, der lukkede op, da Gertrud og den lille kom hjem. Maja havde Fri-Eftermiddag, Ulla var hos en Veninde, og Aage var paa Sygebesøg.

Gertrud fik en Klump i Halsen, da hun saa Bengts Ansigtsudtryk. Det lyste op i noget, der lignede et Smil, da han fik Øje paa de to, og hans Stemme var høj og skingrende. Han prøvede paa at skjule, hvor glad han var.

Gertrud fik den lille i Seng. Saa gik hun ind i Dagligstuen for at vente paa Aage. I Nat havde alting været saa soleklart og selvfølgeligt. Hun vilde bare rejse hjem til Aage og sige: Her har du mig igen. Kan du tilgive mig?

Men nu, mens hun sad her, begyndte Angsten at pine hende: Tænk, om Aage nu ikke tog imod hende? Om hun havde drevet Spillet for vidt?

Gertrud hørte ikke en Lyd — kun det gamle Bornholmerurs ensformige Dikken. Det var, som om det med manende Stemme sagde: Aage .... vil .... ikke .... tro .... dig .... Aage .... vil .... sige .... at .... du .... kan .... gaa .... din .... Vej ....

Hun holdt det ikke ud længere. Rastløs gik hun ind i Spisestuen, og rent automatisk gav hun sig til at pusle med Blomsterne i Vinduskarmen. I alle disse uhyggelige Uger havde hun rent glemt Blomsterne, og Maja havde ikke rørt dem.

Gertrud saa ned paa Gaden. Efteraarsmørket var næsten uigennemtrængeligt, men da hun havde vænnet sig lidt til det, kunde hun alligevel skimte Konturerne af Folk dernede. Hendes Hjerte stod næsten stille. Fra det andet Fortov skraaede en Skikkelse over Gaden, og nu kendte hun Gangen igen. Det var Aage.

Gertrud blev staaende ubevægelig ved Vinduet. Hun saa Aage aabne Entrédøren og hørte ham hænge sin Frakke op. Saa hørte hun Lyden af en Dør, det aabnedes og lukkedes. Aage var gaaet ind i Konsultationsstuen.

Da hun kom derind, sad han ved Skrivebordet med en opslaaet Bog foran sig. Men han læste ikke; han sad med lukkede Øjne. Han havde ikke hørt Gertrud komme. Hun blev staaende et Øjeblik og saa paa ham. Han havde ladet Masken falde. Det tillukkede, kolde Udtryk var borte, et træt og fortvivlet Menneske sad i Stolen.

»Aage,« sagde Gertrud.

Det gav et Sæt i ham, da han hørte hendes Stemme, han blev hvid i Ansigtet, og det varede nogle Sekunder, inden han havde faaet Masken paa igen.

»Det er mig, Aage. Jeg har været hos Farfar og Farmor. Farmor fik mig til at forstaa, hvilket Bæst jeg havde været: Jeg skulde have fortalt dig det hele; men jeg blev saa saaret over, at du mistænkte mig for noget, som jeg ikke havde gjort. Og saa har jeg været saa bange for dig. Du har været saa forandret. Det var Gunnar Holm, som skrev det Brev. Han kyssede mig en Formiddag, da jeg var oppe hos ham. Jeg vilde hjælpe ham til at holde op med den Morfin. Han havde lovet at aflevere Sprøjten til mig; men saa kyssede han mig i Stedet for. I Brevet bad han mig om Forladelse, og saa sendte han det, jeg havde bedt om. Andet har der ikke været imellem os, Aage.«

Gertrud vidste ikke, om Aage havde hørt, hvad hun sagde. Han havde ikke set op en eneste Gang. Han holdt Øjnene fæstet paa Skrivebordet og sagde ikke et Ord.

Endelig saa han op, stirrede lige ind i Øjnene paa Gertrud. En vild Angst fo'r igennem hende, da hun saa hans Blik. *Aage troede hende ikke.*

»Naa, saa det var Gunnar Holm. Det er jo rigtigt rart at faa Navnet at vide, saa jeg kan slippe for at gaa rundt og mistænke andre af vor Bekendtskabskreds. Han kyssede dig altsaa, da du var oppe hos ham for at spille den barmhjertige Samaritan. En behagelig Afveksling for Samaritanen, kan jeg tænke mig? I Avisen for i Dag staar der, at Gunnar Holm er bortrejst indtil videre, og at han henviser til en Vikar. Han er maaske blevet ked af dig, min lille Ven? Og nu er det et passende Tidspunkt for dig at faa din gamle Mand tilbage, kan jeg forstaa.«

Gertrud stod med slapt nedhængende Arme og hørte paa Aage. Dette var jo slet ikke Aage. Denne raa Mand kendte hun ikke. Det var en fremmed.

Aage rejste sig fra Skrivebordet og kom hen til Gertrud. Hans Ansigt var tæt ind til hendes:

»Forsvind, ellers ved jeg ikke, hvad jeg gør! Du maa finde dig en anden Vikar for Gunnar Holm.«

Gertrud gik langsomt hen imod Døren. Slaget var tabt, hun kunde intet gøre.

Hvor skulde hun gaa hen? Hvem skulde hun henvende sig til? Hun og den lille. For hun maatte tage den lille med sig.

Rent mekanisk samlede hun Barnets Klæder sammen og lagde dem i en Taske. Det gik langsomt. Det var, som om hun var fuldkomment lammet. Først da hun stod ude i Entréen med Drengen i Armene, vaagnede hun rigtigt til Bevidsthed. *Hun skulde gaa nu. Men hun vilde ikke gaa.* Aage *skulde* tro hende.

Hun løb ind igen og lagde den lille fuldt paaklædt paa Aages Seng.

Aage stod henne ved Vinduet, da Gertrud aabnede Døren. Han stod og stirrede ned paa Gaden. Gertrud havde aldrig set en Ryg se saa ensom ud. Da hun saa den Ryg, vidste hun, at hun ikke havde sagt det vigtigste af alt. Hun havde ikke sagt til Aage, at hun elskede ham. At hun ikke kunde leve uden ham.

For det chikke Klientel

SKØNHED BAG VIFTEN..

Tove Lohmann's eksklusive Skønhedspræparater omfatter alle de Ting, der er nødvendige for en fuldendt Skønhedspleje.

Lotion Fondée er et glimrende holdbart Pudderunderlag, der giver Teinten et smukt mat Skær.. Kr. 4,50 og 6,50

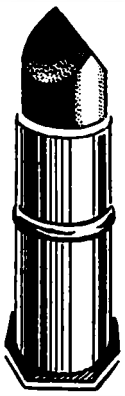

»Scarlet Pimpernel« — Sæsonens store Sukses i Læbestifter. Findes i flere forskellige Farver — meget drøj. I smukt Metalhylster .... Kr. 7,50
Refill ..... Kr. 5,50

Chrystal Draaber mod blank Næse og Hage, paasmøres der, hvor man er tilbøjelig til at skinne og holder Pudderet fast.... Kr. 3,50 og 4,50

TOVE LOHMANN
Østergade 1 og 22, København
og førende Parfumerier i hele Landet

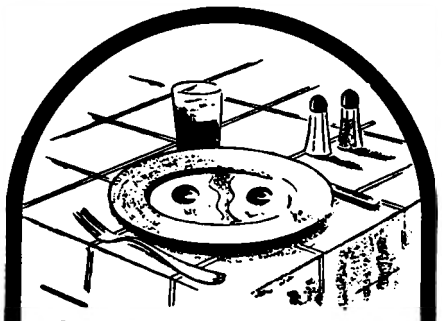

GARANTOL-ÆG

er som nylagte Æg!

Selv en Gourment vil anse et Garantol-konserveret Æg for at være et frisk Æg. — Smagen og Udseendet er uforandret, Blommen er hel, og Hviden er frisk og kan piskes. Garantol konserverer Æg i over et Aar. Desuden er Garantol-Konserveringen ligetil og 100 % sikker. — Husk at have Garantol i Huset, naar Æggene kommer.

Garantol

– konserverer Æg i over 1 Aar.

Indsend denne Kupon til R. Baungaard & Co. Brigadevej 66, København S, og vi tilsender Dem gratis Garantols „Bogen om Æg", der indeholder en Mængde Opskrifter og Raad for Æggeretter i en Krisetid.

NAVN: _____

STILLING: _____

ADR.: _____

_____

B&T B&T

SÆT „SENNO" FREM!

B&T

ÆDLE DRUESENNEP

BLAUENFELDT & TVEDE

B&T B&T

Tabt Pund paa Pund

Læs, hvordan Frk. J. F. tabte 18 Pund

En Dame, der begyndte at tage Kruschen Salt for at bibeholde regelmæssig daglig Afføring, skriver, at det samtidig virkede som en Slankhedskur paa hende — og paa flere andre, som hun gav Raadet. „I Løbet af et halvt Aar tabte jeg ialt 18 Pund ved at tage den daglige Dosis Kruschen Salt. Da jeg altid har været for svær, kan De tro, jeg blev glad". — Kruschen Salt kan gøre det samme for Dem, men husk, det er den lille daglige Dosis, der gør det!

KRUSCHEN SALT

En gros: Willy Rasmussen & Co.

Tre Middage til fire

Vi har bedt det bedste Vennepar — saadan i al Tarvelighed, som man siger, naar man har den Bagtanke, at man vil gøre noget rart ud af det. Det er Meningen, at vi skal spille Bridge bagefter, hvis Vejret da ikke er saa fristende, at vi hellere gaar en Tur og kommer hjem og drikker The og spiser Kommenskringler. Men hvad vi end gør, saa maa vi til at spekulere paa Middagen og sætte os i Sving hos de Handlende iklædt vore sødeste Smil og mest honningsmurte Stemme — saa gaar det ogsaa nok, hvis ikke de har Hjerter af Sten.

Mulligatawny Suppe.
Muslingerand.
Fyldte Lammehjerter.
Ostesandwiches, Kaffe.

Mulligatawny Suppe.

En stor Kylling skæres raa i pæne Stykker, der ristes gyldne i en Gryde i Smør og tages op. Et stort Æble og et Løg hakkes fint og kommes i Smørret, Laag lægges paa, Blusset skrues ned, og dette snurrer i et Kvarter. 1 Spskf. Karry tilsættes og lidt efter 3 Spskf. Mel. Der spædes med en god Kalvesuppe — ca. 1½ Liter. Kyllingestykkerne lægges tilbage og koges møre i Suppen, hvorefter det hele sies, krydres med Citronsaft, Sukker og Salt og gøres fint med 2 dl Fløde. I Suppen serveres Terninger af Kyllingekødet.

Muslingerand.

Hertil skal De bruge et stort Glas Muslinger og en lille Forel, der koges med Peberkorn, Laurbærblad, Visk og lidt Citronskal — og i knebent Vand. Fisken afkøles og pilles fra Benene i smukke Stykker, Suppen blandes med Muslingevandet, maales og tilsættes Husblas — 12 Blade til en Liter, men der vil næppe være mere end ½ Liter. I en Randform arrangeres Muslinger, Fisk og nogle faa kogte Gulerodsstjerner, Suppen hældes ved, og naar den er stiv, vendes Randen og serveres med Mayonnaise eller med Krydderedike.

Fyldte Lammehjerter.

Fyldet laves af 65 g Franskbrødskrumme, 35 g Nyretalg, 1 Teskf. Persille, 1 lille Løg, 1 Æg eller lidt Mælk samt Krydderier. Hjerterne syes til, brunes i Gryde og steges som sædvanlig. Lidt Tomatpuré tilsættes Saucen. Retten serveres portionsvis — et Hjerte til hver, omgivet af smørrystede fine Ærter. Saucen — og evt. ny Kartofler ved Siden af.

Varme Ostesandwiches.

To smurte Stykker Franskbrød lægges sammen om et Stykke fed, mild Ost, strøget med Sennep. Skorpen afskæres, Sandwichene presses godt og ristes hurtigt i Smør paa begge Sider. Serveres paa Kageserviet med Radiser eller med en Skaal grøn Salat.

Fransk Ostesuppe.
Kold Kalvepostej med Salat.
Rabarbertærte med Fløde.

Fransk Ostesuppe.

De skal bruge 1 Liter Kalve- eller Hønsesuppe og ½ Liter Mælk. Begynd med at hakke et Løg, kog det lidt i Smør, tilsæt Mælken og — naar den koger —et Laurbærblad, 30 g Mel udrørt i lidt Mælk og Kødsuppen. Det skal smaakoge et Kvarter, hvorefter 100 g revet Schweizerost kommes i under Piskning. Naar Osten er smeltet, er Suppen færdig og meget interessant.

Kold Kalve-Postej.

Kog 1½ Pund skært, magert Kalvekød med Visk og Krydderier til det er meget mørt. Afkøl det saa og skær det i pæne Skiver. Lav noget Skinkemousse af 200 g Skinke, der først hakkes og derefter drives gennem en Sigte og røres med ganske lidt Smør og Sennep. Den skal være stiv. I en Form sprøjtes Skinkemoussen ud i Figurer, f. Eks. Terner — og i hver Tern lægges en haardkogt Æggeskive. Resten af Formen fyldes med Kalvekødet og til sidst hældes Suppen ved, efter at være siet, maalt og tilsat Husblas. Men hæld den ikke i, før den er lige ved at stivne. Serveres med grøn Salat, gerne udvidet til ogsaa at omfatte Agurk, Tomat og Radis.

Rabarbertærte.

I en Form foret med Mørdejg, lægges raa Rabarber i ganske smaa Stykker dryssede med Sukker. Formen bages og serveres lunken, dækket med Flødeskum.

Indbagte Fiskefileter.
Bøf Pompadour.
Fromage i tre Farver.

Indbagte Fiskefileter.

Rødspættefileter krydres, dyppes i en tyk Pandekagedejg, lavet med halvt Øl, halvt Mælk, 2 Æggeblommer, 1 Skefuld Olie, lidt Salt og piskede Hvider — og koges i meget hed Klaret. De diskes op paa Kageserviet, garneres med Citron og spises med Remoulade, som De selv laver af en Portion ægte Mayonnaise, tilsat 150 g hakket Piccalilli.

Bøf Pompadour.

Skær Oksefilet ud til smukke smaa Bøffer, som De steger i Smør paa Panden. Til hver Bøf beregnes en Tomat, der skæres i tykke Skiver og steges paa en anden Pande i lidt af Oksefedtet. Ved Serveringen lægges Spinat en branches midt paa Fadet, overdrysset med bittesmaa Smørkugler. Udenom lægges Bøfferne med Tomatskiver ovenpaa og et Drys af Persille — og ved Siden af serveres en brun Sauce.

Fromage i tre Farver.

Dette er kun et Forslag til at lave en Flødерand i en Skaal og til at lave den i tre Afdelinger i Stedet for under et. Hver Afdeling skal have sin Smag og Farve, f. Eks. Vanille (hvid), Citron (gul) og Mandel (grøn). Naar Skaalen vendes, ser Fromagen meget svær og mærkelig ud — og det er som sagt kun en Flødерand i Forklædning.

Fru Persille.

Rettelse til:

Verdens bedste Sandkage.

I Nr. 20 bragte vi ovennævnte Opskrift, desværre er, som de fleste af vore Læsere af denne Rubrik allerede vil have set, Kvantumet paa Mel og Bagepulver faldet ud. Der skal til denne Opskrift bruges: 1 Pund Mel og en Theskefuld Bagepulver.

Bähnckes SENNEP

Uge-Journ. TIDENS KVINDER Nr. 22 – 1944

Mod Aflevering af 13 af disse Kuponer i Nummerfølge paa Bladets Ekspedition, Rosenørns Allé Nr. 29, København V., faar Bladets Læsere Bogen »Mange Slags Haandarbejder«, Bogladepris heft Kr. 3,75, kart. 4,50, for Kr. 1,25 heft. og Kr. 2,00 kart. Saafremt Bogen ønskes tilsendt, kan Beløbet vedlægges i Frimærker; men der maa da desuden vedl. 30 Øre til Porto.

En ny Spadseredragt af en gammel Habit *for kun en Syløn*

Jahn Nørrevold 27 A. Palæ 4945 x

Den allerbedste Gave

EXCELLENT PERMANENT

Pris Kr. 12.00 alt incl.

Gavekort udstedes.

Nye Permanentapparater.

FRISØRSALONEN
hos
CROME & GOLDSCHMIDT
Østergade 32 C. 9222

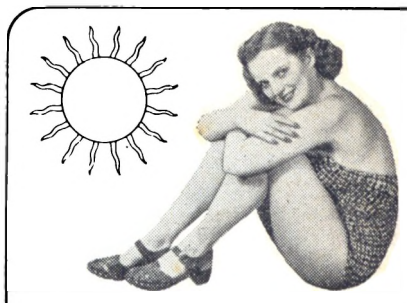

Som skabt af Bronce!

Tag to Ting med ud i Solen - Fornuft og en Flaske NIVEA ULTRA OLIE. Med det ene i Hovedet og det andet i Lommen bliver De gylden som Bronce. – og Huden bliver aldrig tør.

NIVEA *Ultra-Olie*

Vi beder Dem undskylde, hvis De ikke altid faar den originale Flaske - Indholdet er altid ens.

Kryds og Tværs Nr. 19

■	S	N	E	■	L	A	K	A	I	■	T	A	M
R	■	Y	N	D	I	G	■	F	U	G	E	R	■	K
A	G	■	G	R	A	T	I	S	T	E	R	■	S	U
G	A	S	■	A	N	E	■	L	E	M	■	B	I	L
■	S	K	A	B	■	D	A	A	■	T	S	A	R	■
N	E	O	N	■	M	E	T	A	L	■	T	R	U	P
A	R	R	E	D	E	■	E	■	E	U	R	O	P	A
B	■	S	■	Y	D	E	R	L	I	G	■	N	■	N
O	F	T	E	R	E	■	I	■	D	E	L	E	N	E
B	O	E	R	■	R	I	E	D	E	■	U	R	A	L
■	S	N	E	D	■	E	N	E	■	S	E	N	G	■
A	S	E	■	R	A	R	■	R	I	M	■	E	E	T
L	E	■	M	A	A	N	E	S	K	I	N	■	R	O
E	■	T	A	P	R	E	■	O	K	T	A	V	■	V
■	B	O	D	■	S	T	I	M	E	■	R	E	M	■

Vindere:

Fru Jenny Andersen, Haabets Allé 7 I, Lyngby.
Fru Lis Kaalund-Møller, V. E. Gamborgsvej 11 I, F.
Fru Bøgh Svendsen, Janus la Coursgade 1 I, Aarhus.

Bøgerne er tilsendt Vinderne.

Kyndig Reparation

af Guld- og Sølvarbejder

Lad os give Dem et Tilbud

GEORG JENSEN

SØLV

kgl. Hofleverandør

Østergade 40 Gl. Kongevej 96

Juridisk Brevkasse

Redigeret af Landsretssagfører Ingeborg Hansen, M.L.

Spm.: Jeg beder høfligst den juridiske Konsulent besvare følgende Spørgsmaal:

Min Mand og jeg lever i saakaldt Formuefællesskab, der er altsaa intet som helst oprettet imellem os. Ingen af os har Formue. Jeg har en voksen Søn af første Ægteskab. Min Mand, der ikke har været gift før, har 3 Søskende og en Mor. Nu spørger jeg, hvad hans Familie kan kræve af mig, hvis jeg bliver den længstlevende. Jeg ved nemlig, at de vil forlange deres Ret, da min Mand har faaet sin Arvepart at studere for i sin Tid, foruden at han derudover har en Gæld til en Bank paa 9000 Kr., som han aarlig svarer Rente af, ikke Afdrag, da hans ene Søster har stillet en Del af sin Arvepart (9000 Kr. i Obligationer) til Sikkerhed for denne Gæld i Banken. Henholder Banken sig nu udelukkende til disse Obligationer ved min Mands eventuelle Bortfald, eller kræves Boet for denne Sum? I modsat Fald kan min Svigerinde da anlægge Sag mod mig og tvinge mig til at betale af det nok saa ringe Bo?

Nu spørger De selvfølgelig, hvilke Efterladenskaber, der kan blive Tale om? Kun at min Mand har en Livsforsikring paa 10,000 Kr., der er overført paa mit Navn i Tilfælde af hans Død, og altsaa ikke kan røres, selv om Boet kun bestaar af det 4-Værelsers Møblement, vi ejer. Jeg bemærker med det samme, at det vist næppe nytter, De raader mig til at faa lavet Testamente, da jeg før har forsøgt dette og min Mand ikke ønsker det.

Hvis jeg dør først, hvad har da min Søn Ret til at arve efter mig. (Jeg bemærker, at jeg senere venter en lille Arv som Særeje paa 7000 Kr.).

Er der maaske Tale om, at jeg, hvis min Mands Familie har Krav overfor mig, kan forblive siddende i uskiftet Bo saa længe jeg lever? *»M. W. 58«.*

Svar: Hvis Deres Mand dør først, kan De lade hans Bo skifte og behandle som Gældsfragaaelsesbo, d. v. s. Boet gøres fuldstændigt op, og der bliver intet tilovers til Arv, før Gælden bliver dækket. I saa Fald vil Banken gøre sig betalt i de Obligationer, Deres Svigerinde har stillet til Sikkerhed for Deres Mands Gæld, og saafremt Obligationerne ved Realisation ikke fuldt dækker Bankens Tilgodehavende, vil den gøre sig betalt for Resten i Deres Mands Bo. Deres Svigerinde kan ligeledes gøre sig betalt i det, der findes, men derudover kan hun formentlig intet faa. — Halvdelen af Indboet er Deres Bodel; den anden Halvdel vil saaledes kunne kræves solgt til Dækning af Deres Mands Gæld. De Kreditorer, der ikke faar Dækning i Boet, kan ikke holde sig til Dem, med mindre det drejer sig om Gæld, for hvilken De tillige hefter, f. Eks. Husholdningsgæld.

Det synes mærkeligt, at Deres Mand ikke betaler Afdrag paa den Gæld, for hvilken Deres Svigerinde har stillet Sikkerhed, samtidig med, at han har tegnet en Livsforsikring paa 10,000 Kr. til Fordel for Dem. Er De sikker paa, at den Livsforsikring ikke er tegnet med det Formaal at skaffe Dækning for Kreditorerne ved Deres Mands Død. Selv om det skulde vise sig, at Forsikringen er tegnet, saaledes at den gaar uden om Boet, kan det tænkes, at Forsikringen ikke helt kommer Dem tilgode. Under visse nærmere Betingelser kan det Beløb, der er anvendt til Betaling af Præmier inden for de sidste 3 Aar, inddrages i Boet.

Som Forholdene ligger, kan jeg ikke tilraade Dem ved Deres Mands eventuelle Død at forblive hensiddende i uskiftet Bo, idet De i saa Fald kommer til at hefte for al hans Gæld.

Hvis De skulde dø først, vil Deres Søn, saafremt der ikke foreligger Testamente, arve 3/4 af Deres Efterladenskaber, d. v. s. Deres Særeje og Deres Del af Fællesboet, medens Deres Mand vil arve 1/4.

Farveri - Tøjrensning

A. & H. MEYER

altid paa Pletten

Landemærket 25 — Central 3669

Jagtvej 47 — Telefon Taga 72

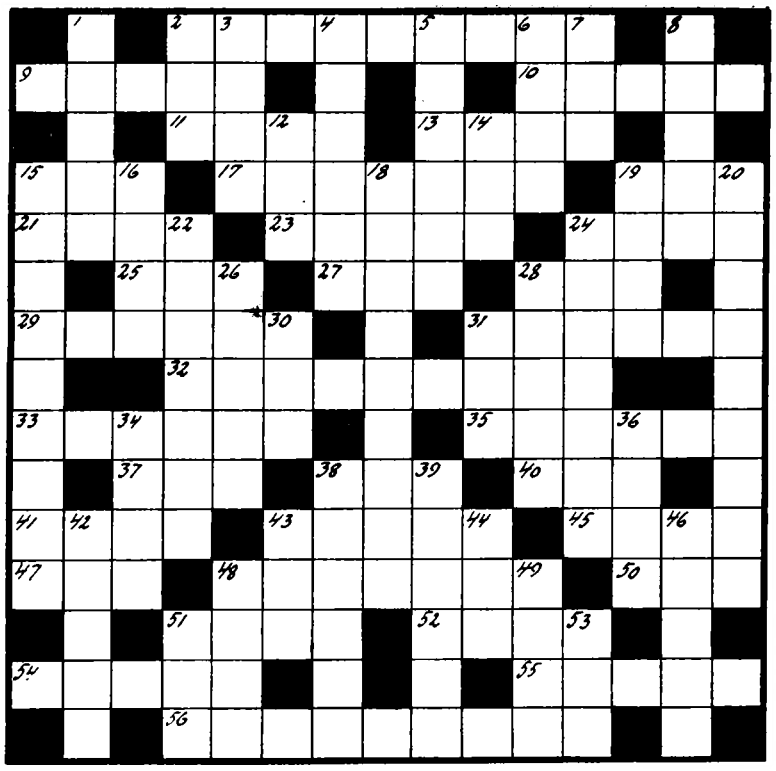

KRYDS OG TVÆRS Nr. 22

Navn og Stilling: . . . . . .

Adresse: . . . . . .

VANDRET: 2 Minister. 9 Sanger. 10 Haremstjener. 11 Himmellegemer. 13 Pines. 15 Mønt. 17 Stemte. 19 Fangstredskab. 21 Forestilling. 23 Masede. 24 Blanke Gulve. 25 Ved Gadenavne. 27 Solo. 28 Bryd. 29 Eneboer. 31 Formode. 32 Afdrag. 33 Boligen. 35 Rober. 37 Jordart. 38 Traktørsted. 40 Fisk. 41 Daarlig. 43 Forside. 45 Ram. 47 Næse. 48 Vittighed. 50 Drengenavn. 51 Senat. 52 Skaar. 54 Enere. 55 Tragter. 56 Medspillere.

LODRET: 1 Art. 2 Signal. 3 Flok. 4 Uniformspynt. 5 Lakerede. 6 Paa Bunden. 7 Fugl. 8 Perialen. 12 Hvilte. 14 Indfald. 15 Virkningsløst. 16 Anlæg. 18 Raadsmedlemmet. 19 Central. 20 Fjernskrivning. 22 Udstafferet. 24 Anset. 26 Stemmer. 28 Staa ret. 30 Lok. 31 Træ. 34 Smuttede. 36 Mønt. 38 Sangen. 39 Leksikon. 42 Snedig. 43 Papegøje. 44 Betragter. 46 Træet. 48 Nøgne. 49 Industridistrikt. 51 Ankerplads. 53 Amme.

Blandt de rigtige Løsninger af Kryds- og Tværs-Opgave Nr. 22 vil blive udtrukket 3 Vindere, som vil modtage en af efterflg. 5 Bøger:

Colette: Lænken.
Aase Hansen: De røde Baand.
Frk. Jensens Kogebog.
Karin Juel: Stammen og Grenene.
Dorothy Parker: Den store Blondine.

Samtidig med Løsningen, som indsendes til Redaktionen senest Tirsdag den 6. Juni 1944, bedes den ønskede Bog opgivet.

Etikette-Brevkasse

Direkte Svar koster 2 Kr. pr. Spm.

Margrete, Helsingør.

Vi sendte Dem et to Sider langt, tæt skrevet Brev med fjorten til seksten direkte Svar paa forskellige Spørgsmaal, hvorfor vi modtog to Kroner. Vi kan yderligere meddele Dem, at Suppeskeen aldrig skal ligge foran Tallerkenen, altsaa mellem Tallerkenen og Glassene, til en Middag, men altid ved højre Side. Det er ikke individuelt, men fastlagt. Man kan ikke møde i Smoking til et Bryllup, hvis man vil være korrekt, og som De skriver, vilde vi faa et Chok, naar vi trods alt ser Deres Mand og fire andre Herrer i Smoking. Vi ser ikke Spor strengt paa dette Spørgsmaal, som De skriver, selv om det (ogsaa ifølge Dem) hverken er en Grevinde eller Fyrstinde. Ved et stort Bryllup, som det, De beskriver, og som skal finde Sted i vort Lands fornemste Kirke, kan man ikke møde i Smoking, hvis man vil være korrekt. Hvis man er ligeglad, kan man naturligvis møde i graat Tøj og høj Hat; men det var jo ikke det, De spurgte os om. Og selv om De skriver, at vor Kollegas Brevkasse er meget mere large end vi, saa kan vi forsikre Dem for, at den paa det Punkt vil synes det samme. Men det bliver en historisk Begivenhed inden for Etiketten, naar de fem Herrer i Smoking træder ind i det ærværdige Rum. Det maa vist absolut betragtes som Première. Det kan ikke nytte, at De eller jeg synes, at det er paa Tide, som De skriver, at »man« faar revideret alle de gamle Fordomme om, hvad man kan og ikke kan. Naturligvis har mange Herrer ikke Kjole og kan ikke købe en i Dag, men man kan leje den, og det er helt forkert til den givne Anledning, at man hellere vil være ukorrekt i sin private Smoking end korrekt i et lejet Kjolesæt. Skik følge eller Land fly, ved De nok, der er noget, der hedder, men privat har enhver jo Lov at gøre nøjagtig, som man har Lyst til, hvis man synes, man er tilstrækkelig betydningsfuld til at kunne gøre det. Der er nemlig en helt anden Side af Spørgsmaalet, som De slet ikke tænker paa, men som egentlig er Etiketten i det, og det er, at ved en Lejlighed, hvor ældre, fornemme Mennesker trækker i fuld Galla, kan unge og ikke saa betydelige Mennesker ikke nøjes med at komme i halv Galla, det er en Fornærmelse. En virkelig betydende Mand kan jo komme hvor som helst i hvad som helst. Og jo mere betydende han er, desto større Friheder kan han tillade sig. Naar man kun er et ganske almindeligt Menneske, kan man ikke lave om hverken paa Lovene eller en Gang gennem Aarhundreder vedtagne Etiketteregler. Med Hensyn til vort Tilbud om, at De maatte se op paa Bladet ved Lejlighed, var det ment som en Venlighed for at hjælpe Dem til i det angivne Tilfælde, som jo ligger Dem saa stærkt paa Sinde, at De foreløbig har skrevet en Novelle til os om det, at faa det saa morsomt som muligt, og saa De kunde være saa rolig og sikker paa Dem selv, at ikke hele Fornøjelsen skulde spoleres. Da De i Deres første Brev skrev, at De var fortvivlet, naar Deres Mand forlod Dem for at tage en anden Dame til Bords, fik vi den dybeste Medlidenhed med Dem. Det er heller ikke helt korrekt, at Etikettebrevkassens Redaktør underskrev sit direkte Brev til Dem med Blyant; men jeg kan fortælle Dem, da De ofrer omtrent en kvart Side af Brevet paa at udpensle det, at det er, fordi jeg er kommet til Skade med min højre Arm og har den bundet op i Bandage og derfor i de Dage ikke var i Stand til at holde paa et Pennesk[illegible]. Det burde min Sekretær maaske have forklaret i Brevet.

Som The fra Orienten.

SENLAR FRUGT THE

IVERSEN & LARSEN A/S

København

Leda Damesko

— den kultiverede Opfattelse af Sko

S. L. Møllers Bogtrykkeri, København. 440557

Det er Fars Dag den 5. Juni

Far skal ha' en rigtig Manne-Gave!

Der er to Typer, soft for normal Hud og sharp for vanskelig Hud, men kun een Kvalitet: DEN BEDSTE

Barbett koster pr. Stk. 25 Øre. Faas i 5 og 20 Stks. Pakninger. Barbett's Barbermaskine i Galalit med indb. Alunstift Kr. 5.00

Vi Mandfolk holder nu engang af at faa noget, vi kan have Nytte af, og naar Far kan li' at være velbarberet, ved jeg ikke nogen bedre Gave end de nye BARBETT-Blade, som Onkel Poul sagde, var saa gode. Jeg har sparet sammen til 20 Stks. Pakningen, for den har Magasin i Laaget til de brugte Blade, saa de ikke ligger og flyder, saa Mor eller Karen kan komme til at skære sig.

Barbett

KUN EEN KVALITET - DEN BEDSTE

Et godt Eksempel paa, hvad dansk Kapital og dansk Arbejde i Forening formaar i Dag

M. ROTWITT, THE COPENHAGEN RAZOR BLADE COMPANY, C. 15.444*